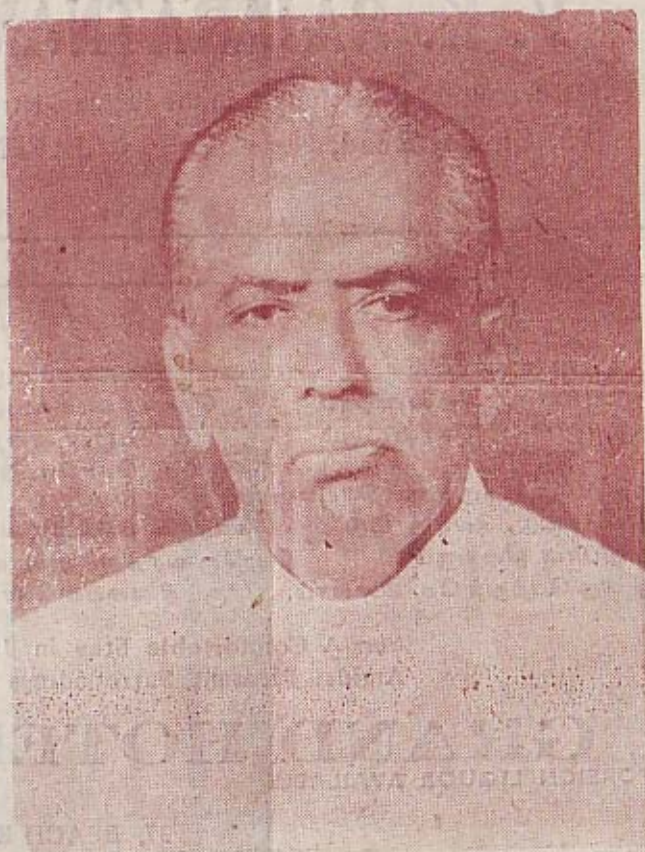

ஆசிரியர்: டொமினிக் ஜீவா

ஏப்ரல் 1980

விலை: 1-50

TELEFUNKEN

(INVENTORS OF THE PAL SYSTEM)

TELEVISION

Call at our Showrooms for Demonstration

Phone: 7447

V. K. RAJARATNAM

Distributors for Telefunken in the Jaffna District:

95, Stanley Road,

JAFFNA.

கடற்கரையில்
இயற்கைப் பின்னணியை
இயல்பாகக் கொண்டதும்
ரசனைக்குத் தகுந்தமாதிரியுமான
உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு
மதுபான வகைளும்
இங்கு பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இயற்கைச் சூழலில்
சௌகரியமாக அமைந்த
வசதியான அறைகள்
கொண்டதும்.
சுகமான படுக்கை வசதிகள்,
போக்கு வரத்துக்கு வாய்ப்பான
சூழ்நிலையைக் கொண்டதும்.

For A Comfortable Stay in Jaffna
Amidst Pleasant Surroundings

GRAND HOTEL

FOREIGN LIQUOR AVAILABLE

F' Phone: 544

37, BEACH ROAD,
JAFFNA.

மல்லிகையின் மென்
யாகும் கைகள், கவி
களின் பெயர்கள்
நிகழ்ச்சிகள் யாவும்
கூடவேய்
சிந்தனை, கருத்து
எல்லாம் ஆக்கியோர்
தனித்துவம்
பொருப்பும் அவரே

MALLIKAI

Editor: Domianic Jeeva
234B, K. K. S. Road,
JAFFNA.
Sri Lanka

முனைவர்:

யு. கிருஷ்ண டீ. யு. என். லீ
234B- கே. கே. எஸ். வீத
பரம்பாறை
இலங்கை.

‘ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதினைய கலைகளில் - உள்நாடும்
சுருபட்டென்றும் நடப்பவர்-பிறர்
சுனநிலை கண்டு துள்ளுவார்’

‘Mallikai’ Progressive Monthly Magazine

ஏப்ரல் 81

பதினாறுவது ஆண்டு

மல்லிகை

அனைவருக்கும் தமிழ்ப் புத்
தாண்டு வாழ்த்துக்களைத் தெரி
விப்பதில் பெரு மகிழ்ச்சி அடை
கின்றேன்.

பல அன்பர்கள் இன்னமும்
81 ம் ஆண்டுக்கான சத்தாக்க
ளைப் புதுப்பிக்காமல் இருக்கின்
றனர். இவர்களுக்கு வாழ்க்கை
ஒட்டத்தில் பல்வேறு பிரச்சினை
கள் இருக்கலாம். அதை எங்க
ளால் புரிந்து கொள்ள முடிகின்
றது. அதைப் போலவே அவர்
ளும் நம்மைச் சரிவரப் புரிந்து
கொண்டால் நல்லது. நம்மைப்
புரிந்து கொள்ளச் சிரமப்படுப
வர்களின் சத்தாக்கள் தொடர்
பாகத் தொடர்ந்து பிரதிகள்
அனுப்ப இயலாமல் போகலாம்.
நாம் முன்னர் குறிப்பிட்டது
போல, மல்லிகையை நாம் அச்
சடிக்கலாம்! ஆனால் தபால் தலை
களை எம்மால் அச்சடிக்க முடி
யாது, தயவு செய்து இதைக்
கவனத்தில் வைத்திருந்தால் நல்
லது. விருப்பமற்றவர்களை நாம்
எப்பொழுதுமே சிரமப்படுத்த
விரும்பவில்லை.

குறிஞ்சி மலர் தயாராகின்
றது. ஆக்கபூர்வமாக உதவுபவர்
கள் நாட்களைக் கடத்தாமல்
உடன் தொடர்பு கொள்வது
நல்லது.

— ஆசிரியர்

மக்களின் இலக்கிய இதயத்தை
வென்றெடுத்த...

யின் வாசனையூட்டும் வளர்ச்சிக்கு
எனது வாழ்த்துக்கள்

மல்லிகை நீடுழி வாழ, வளர
வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில்
பூரண மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

தா. திருநாவுக்கரசு (பா. உ.)

கல்லூரி வீதி,
காங்கேசந்துறை

சங்கைத் தகுந்த வேளையில் ஊதி வைகின்றோம்.

இந்த நாட்டில் இன்று மிக மிகப் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் இருப்பவை சிற்றிலக்கிய ஏடுகளேயாகும். அவைகளுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்புகளோ அனுசரணையான ஆதரவுகளோ அல்லது ஆட்சியாளரின் சலுகைகளோ இல்லவேயில்லை.

பெரும்பான்மையான ரஸிகப் பெருமக்கள் பழக்கப்பட்ட கவர்ச்சி மயக்கத்தில் ஆழ்ந்து போய் ஊறிவிட்டனர். தென்னிந்திய வர்த்தகச் சஞ்சிகைகளின் பிடியில் இவர்கள் சிக்கி மாயமான் வேட்டையில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். எல்லையற்ற காகிதக் குப்பை இறக்குமதியைத் தட்டிக் கேட்க இந்த நாட்டில் இன்று நாதியே இல்லை. இந்த ஆக்கிரமிப்பைத் தடுக்க இன்று வழியேதுமில்லை.

இத்தனை நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில்தான் இன்று ஒரு சில சஞ்சிகைகள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

‘வீட்டைக் கட்டிப் பார்; கவியாணத்தைச் செய்துபார்’ என்பது முதுமொழி. அத்துடன் சஞ்சிகை ஒன்றை நடத்திப் பார் எனச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் போலத் தெரிகிறது.

லாபத்திற்காகவோ அல்லது வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்காகவோ இந்த மண்ணில் யாருமே சஞ்சிகைகளை நடத்துவதில்லை. எத்தனையோ சிரமங்களுக்கு ஈடுகொடுத்து இலக்கிய ஆர்வத்தை முதலீடாக வைத்தே இத்தகைய ஏடுகளை நடத்துகின்றனர்.

இவைகளுக்குத்தான் இன்று எத்தனை எத்தனை சிரமங்கள்..... கஷ்டங்கள்..... பிரச்சினைகள்.....!

ஏடுகள் தொடங்கிய பலர் இத்தகைய சிரமங்களைத் தாங்காமல் இடையிலேயே தயங்கித், தேங்கிப் போய் நின்று விட்டது முண்டு.

தொடர்பவர்களுக்குத்தான் தொடர்ந்து பிரச்சினைகள்.

இந்தப் பிரச்சினைகளை ஓரளவுக்காவது தீர்வு காண்பதற்கு இத்தகைய சிற்றிலக்கிய ஏடுகளைத் தொடர்ந்து நடத்துபவர்கள் ஒத்துழைத்துப் பரஸ்பரம் பேசித் தீர்க்க ஒருங்கு சேர வேண்டும். நம் முன்னுள்ள எதார்த்தப் பிரச்சினைகளை முன் வைத்துக் கலந்துரையாடினால் — தொடர்ந்து முயற்சித்தால் — இத்தகைய சிற்றேடுகளை நடத்துபவர்களுக்கு ஏதாவது ஆக்கபூர்வமான வழிகிடைக்கத்தான் செய்யும்.

டாக்டர் விக்கிரமசிங்கா

மக்களின் தனிப் பெரும் மார்க்ஸிஸ நண்பன்

சேர்ந்து. தேச விடுதலை இயக்கப் போராட்டக் களத்தில் குதித்தவர். உப்புச் சத்தியாக்கிரக காலத்தில் காந்தியடிகளை இந்தியாவில் சந்தித்து இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்காகவும் ஆலோசனை பெற்றவர்.

சுதந்திரம் பெற்று வெள்ளைத் துரைமார்களுக்குப் பதிலாகக் கறுப்புத் துரைமார் எம்மை ஆள வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் அவர் அரசியல் பிரவேசம் செய்ய வில்லை. உழைப்பாளி மக்களுக்குச் சுதந்திரம் தேவை என்பதற்காகவே அந்தக் காலத்தில் இருந்தே பொருளாதார விடுதலைக்காகப் போராடி வருகின்றவர். நமது நாடு சகல துறைகளிலும் முன்னேற முடியுமானால் விஞ்ஞான சோஷலிஸத்தின் மூலம்தான் அது சாத்தியப்படும் எனப் பிரசாரம் செய்து கட்சியமைத்து இயக்கம் நடத்தி வருபவர்.

இவர் இரண்டு தடவைகள் அந்திய ஏகாதிபத்தியத்தினால் சிறையிடப்பட்டவர். இந்தத் தேசத்தின் சகல மக்களையும் சிங்கள - முஸ்லிம் - தமிழன் என்ற பாகுபாடு காட்டாமல் - ஒன்றாக நினைத்து, அவர்களை நேசிக்கப் பழக்கப் பட்டவர். அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் சுபீட்சம்தான் தனது வாழ்க்கையில் கிடைக்கும் உண்மையான பெறுபோறு என இன்றளவும் நம்பி உழைத்து வருபவர்.

தான் நம்பும் சித்தாந்தத் தால்தான் நாமும் நாட்டு மக்கள் சகலரும் உண்மையான விடுதலை பெறக் கூடும் என நம்பி இந்த முதிர்ந்த வயதிலும் உழைத்து வரும் டாக்டர் விக்கி அவர்களை மல்லிகையும் பாராட்டுகின்றது

இந்த வாரம் யாழ்ப்பாணத்திலும் அன்றாடம் அவரது பாரியாருக்கும் ஒரு பகிரங்கமான சிறப்புக் கூட்டம் நடைபெற்றது.

டாக்டர் 'விக்கி' லண்டனில் மருத்துவக் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே 'இந்தியா லீக்' இயக்கத்தின் முக்கி

அட்டைப் படம்

தமிழ் நாயகத்துக்கு உழைத்த

தனிநாயகம்

கார்த்திகேச சிவத்தம்பி

அண்மையில் மதுரையில் நடந்தேறிய ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாட்டின் பொழுது, தமிழின் தனித்துவப் பொலிவுக்கு தலைவர்கள் எனக் கருதப்பட்ட, மறைந்த தமிழ் அறிஞர்களின் உருவச் சிலைகளை எழுப்பினர். அவ்வாறு நினைவுகூரப்பட்டவர்களுள் கத்தோலிக்கச் திருச்சபைக் குருவானவர்களுள் ஒருவராகிய வணக்கத்துக்குரிய பிதா சேவியர் தனிநாயகம் ஒருவர். சைவம் காராத பிற மதத்தினரான தமிழறிஞர்களையும் தமிழரல்லாத பிறமத அறிஞர்களையும் விதந்து கூறுவதற்கு இலக்கிய வரலாற்றின் ஆய்வு நெறிகளை நன்கு தெரியாதவர்களிடையே ஒரு வாய்பாடு உண்டு - மதத்தின் பெயரைக் கூறி (அதாவது பௌத்தம், சமணம், கிறித்தவம், இஸ்லாம் என்று குறித்து) அதனைத் தொடர்ந்து 'தமிழுக்காற்றிய தொண்டு' என்று கூறுவதே அந்த வாய்பாடு.

கிறித்தவம் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டுகளில் ஒன்றாக (ஒருவராக)த் தனிநாயகத்தைக்

கொள்வதோ, தமிழால் கிறித்தவத்தை வளர்த்தவர் என்று தனிநாயகத்தைக் கொள்வதோ தவறானது என்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்த உண்மையே. தனிநாயக அடிகளின் பங்களிப்பு இவையாவற்றுக்கும் அப்பாற்பட்டது; இந்தக் குறுகிய நோக்குகளைவிட உயர்ந்தது. அவர், "இன்றைய சர்வதேச நிலையில், உலகின் ஒரு மைப்பாட்டுக்கும் முழுமைக்கும் (அதாவது உண்மையான சர்வதேசியத்துக்கு) தமிழ்ப் பண்பாடு எவ்வாறு உதவியுள்ளது என்பதனைச் சாஸ்திரிய ஆராய்ச்சி வழி நின்று நிலை நிறுத்துவதற்கு உதவியவர் ஆவர்" என்றாடும் பொதுவான, தென்னாட்டுப் பண்புகள் யாவை, அவற்றை இனங் கண்டறிவது எவ்வாறு என்பன போன்ற துறைகளில் அவர் ஆராய்ச்சிகளை நடத்தியும், அவற்றுக்கும் மேலாக ஆராய்ச்சிகளை ஊக்கியும், அத்தகைய ஆராய்ச்சிகளின் களமும் தளமுமாக அமையக் கூடிய நிறுவனம் ஒன்றை நிலை நிறுத்தியும் பெரும் பணி புரிந்தார்.

அவர் ஆசிரமம் தவறாத கித் தோலிக்க அருட்குருவாக விளங்கியவர். ஆனால் அவரைத் தமிழ் மக்கள் ஒரு கத்தோலிக்கராக (யாழ்ப்பாணத்துப் பேச்சுவழக்கிற் கூறிலை, வேதக்காரராக) க்காணவில்லை. தமிழின் தோற்றமாக, தமிழ்ச் சாஸ்திரத் தொழிற் பாடாகக் கண்டார்கள். இது கத்தோலிக்கத்தின் உலகப் பொதுமையான நிலைக்கும் ('கத்தோலிக்கோஸ்' என்ற கிரேக்கச் சொற்றொடரின் கருத்து 'முழுமையையும் தொடர்ந்து உள்ளடக்கிய' என்பதாகும்) தமிழ்ச் சிந்தனை வளத்தின் சர்வதேசிய வியாபகச் சாத்தியப்பாட்டுக்கும் கிடைத்துள்ள வெற்றியாகும்.

தனிநாயகம் என்ற தனிமனிதனால் இவ்வெற்றியை எவ்வாறு ஈட்ட முடிந்தது என்பதற்கான பதிலைக் காண முனையும் பொழுது காலமும் கருத்தும் இணைவதன் அத்தியாவசியத்தையும் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

கத்தோலிக்க மதத்தின் தாராண்மைச் செல்நெறியின் தொடர்ச்சியையும், அதன் அடிப்படையான மனிதாயதப் பண்பின் வளமான அபிவிருத்தியையும் அவர் வேண்டி நின்றார் என்பது, அவர் தெய்வமறைக் கலாநிதிப் பட்டத்துக்காக எறிய ஆய்வு நூலின் மூலம் தெரிய வருகின்றது.

கிரேக்க - ரோமப் பண்பாடு இலக்கியங்கள் பற்றிய வரன்முறைபான பயிற்சியும், வரலாறு பற்றிய ஆர்வமும், பெற்றிருந்த தனிநாயக அபுகளார் மேலாட்டுப் பண்பாட்டின் உயர் விழுமியங்களை நன்கு அறிந்து, அத்தகைய சிந்தனைகளும், சிந்தனைகளுக்கான பயிற்சியும் தமிழ்ச் சூழலில் எவ்வாறு வளர்ந்தன என்பது பற்றித் தெளிவான ஆய்வுகள் பல செய்தார்.

மேலும், கிறித்தவ மதகுருமார் பலராற் போற்றப்பட்ட மானிடவியற் பிரயோகங்கொண்டு தமிழ்ப் பண்பாட்டைச் சாஸ்திரிய பூர்வமாகத் தெளிவுபடுத்தவும் விரும்பினார்.

இவையாவும் அவரது ஆளுமையும் அறிவும் பற்றிக் கூறுவன. ஸ்தாபன ரீதியாக அவர் நிலைநாட்டிய ஒரு நிறுவனமே அவரைப் பற்றிய இவ்வாய்வுகளை நாம் செய்ய வேண்டிய அத்தியாவசியத்தையே ஏற்படுத்துகின்றன.

194 ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் 7ம் திகதிபன்று, புதுடில்லியில், 'தமிழ் ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டுள்ள அறிஞர்களின் விசேட கூட்டம்' ஒன்று கூடியது. அக் கூட்டத்திலேதான் தமிழாராய்ச்சிக்கான சர்வதேசச் சங்கம் தோற்றுவிக்கப் பெற்றது. இது தோற்றுவிக்கப்பட வேண்டியதன் அத்தியாவசியத்தை உணர்ந்திருந்த மேலைநாட்டு ஆராய்ச்சியாளர்களுடன் ஏற்கனவே தொடர்பு கொண்டு இந்நேத் தோற்றுவிக்க முன்னின்று உழைத்தவர் தனிநாயக அடிகள் ஆவர்.

இந்த ஆராய்ச்சி மன்றம் இந்திய வரலாற்றியல் ஆய்வு முறைகளிற் பெரும் பிரச்சினை யாக விளங்கிய ஒன்றுக்குத் தீர்வு காணுவதற்கான வன்மையான களத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது.

இந்தியப் பண்பாட்டினதும் நாகரிகத்தினதும் உருவாக்கத்தில் இடம் பெறும் 'ஆரியம்' சாராத கூறுகள் யாவை, இவற்றின் உருவாக்கத்தில் அவை பெறும் முக்கியத்துவம் யாது என்பது இந்திய வரலாற்றினது பிரச்சினை யாக மாற்றிரமல்லாது, தென்செயி வரலாற்றின் ஒரு முக்கிய

பிரச்சினையாக இருந்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியிற் கொள்ளப்பட்டது போன்று கங்கைக்கரையும் சமஸ்கிருத மொழியுமே இந்தியப் பண்பாட்டின் அச்சாணி என்கின்ற கருத்தைத் தொடர்ந்து பேணுவதற்கு அறிவு பூர்வமான சாஸ்திரிய ஆராய்ச்சி முடிவுகள் இடமளிக்கவில்லை. இந்தியப் பண்பாட்டின் உருவாக்கத்தில் 'திராவிடக்' கூறுகளுக்கும் முக்கிய இடமுண்டு என்பது வரலாறு வலியுறுத்தப் படலாயிற்று. இந்த ஆராய்ச்சிச் செல்நெறியை வளர்ப்பதற்குத் திராவிடமொழிக்குடும்பத்தினுள் மிகப் புராதன இலக்கியச் சான்றும், வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியுமுடையதான தமிழை மையமாகக் கொண்டு நிகழ்த்தப் பெறும் ஆராய்ச்சிகள் பயன் தரும் என்ற எண்ணத்துணிபு பல அறிஞர்களிடையே வளரத் தொடங்கிற்று. ஃபிலியோசா, பரோ, எம்னோ முதல் சுந்திரகுமார் சட்டர்ஜி, நொபொறு சுறஷிமா வரை பல அறிஞர்கள் தச்சான் ஆராய்ச்சிகள் மூலம் இவ்வழிச் செல்வதன் அத்தியாவசியத்தை உணர்ந்தினர்.

இந்த ஆராய்ச்சித் தேவைக்கு வேண்டிய உருவ அமைதியை அடிகள் வழங்கினார். உலக ஆராய்ச்சியாளர் ஒருங்கு நின்று பறைப்பதற்கான அடித்தளமாக விளங்கும் அத்தியாவசிய ஆராய்ச்சி நெறியைப் பேணினார்.

இத்தகைய ஒரு நிறுவனத்தின் இயங்கு சக்தியாக விளங்கக் கூடிய தகைமைகள் யாவும் அவரிடத்திருந்தன.

இது ஆராய்ச்சி நிலையில்தான் நிறுத்தப்பட்ட ஒரு சாதனை.

இந்த ஆராய்ச்சிச் சாதனையின் சமூக, அரசியல் முக்கியத்

துவம்தான் அவரைத் தமிழ்நாயகனாக ஆக்கிற்று.

இந்திய சுதந்திரத்தினைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட மூன்றாவது உலக விழிப்பானது ஆசிய, ஆபிரிக்க நாடுகளையும் தேசிய இனங்களையும் பின்னிப்பிணைந்து நின்றது.

இந்த விழிப்பின் காரணமாக சுதந்திர தாகம், இறைமை வேட்கை தேசிய இனங்களிலே வளர்ந்தது. தமிழர்கள் சுணிசமான தொகையினராக வாழும் பிரதேசங்களில் அவர்களுக்கு வேண்டிய, தேசிய இனக் கணிப்பு இருக்கவில்லை: சிறு தொகையினராக வாழ்ந்தவிடங்களில் அவர்களால் தமது தனித்துவத்தைப் பேணுவதே பிரச்சினையாகவிருந்தது. முதலாவது பிரச்சினையினை இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளிலும், இரண்டாவது பிரச்சினையினை மலேசியா, மொறீசியஸ் போன்ற நாடுகளிலும் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இந்தியா, இலங்கையில் இது முக்கியமான தேசிய பிரச்சினையாகக் விளங்கிற்று. மற்றைய இடங்களிற் பண்பாட்டு இயக்கமாக விளங்கிற்று,

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் ஆராய்ச்சிப் போக்கு, இந்த இறைமை வேட்கைக்கும் தனித்துவத் தாகத்துக்கும் பெரிதும் உதவிற்று. இது தவிர்க்க முடியாத ஒரு அமிசமாக அமைந்தது. தமிழின் தனித்துவத்தை நாடும் சமூக, அரசியல் இயக்கங்கள் இந்த நிறுவனத்தினை ஆதரித்தன. அண்ணாதுரை முதல் டாக்டர் சம்பந்தன் வரை, செல்வநாயகம் முதல் சிவஞான கிராமணி வரை பல அரசியல் வாதிக்க இடனுடன் சம்பந்தப்பட்டனர். இந்த ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் தொழிற்பாட்டில் தங்கள் சமூக, அரசியல் இலட்சியங்

களின் வெற்றிக்கான அத்தியாவசியத்தைக் கண்டனர்.

அறிஞர் முதல் அரசியல்வாதிகள்வரை ஒவ்வொருவரிடத்திலிருந்தும் அவரவர் தகுதிக்கும் திறமைக்கும் ஏற்ப இந்த ஆராய்ச்சி நிறுவனத்துக்கு வேண்டிய உதவியைப் பெற்றுக் கொண்டு, அவர்களது உட்பூசல்களில் தான் சிக்குண்டுவிடாமல், நிறுவனத்தை மேற்கொண்டு நடத்திச் செல்லும் ஆளுமை தனிநாயக அடிகளிடத்திலிருந்தது.

இதனால் அவர் யாவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் தமிழின் சின்னமானார். தனிநாயக அடிகளில் தமிழின் எதிர்காலத்தை மக்கள் கண்டனர். அறிவுத்துறை முதல் அரசியல் துறை வரை தமிழை நாயகப்படுத்தும் சக்தியாகத் தனிநாயகம் முகிழ்த்தார்.

இந்தப் பெரும் பணியைச் சாதிக்கும் திறன் — உலகளாவிய முழுமையைக் காணும் திறன் — அவரிடத்திருந்தது. அவர் தலைநிறந்த மனிதாயதவாதியாக விளங்கினார். புராதன தமிழ் மனிதாயதவாதத்தை எடுத்துக் காட்டும் ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டிருந்தார்.

மல்லிகை வாசகர் மட்டத்தில் அவரைப் பற்றிய ஓர் உண்மை நன்கு புலப்படுத்தப்படல் வேண்டும். தனிநாயக அடிகள் தற்காலத் தமிழிலக்கியத்தில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். வரதராசனின் நாவல்கள் கவிதை விமர்சனம் போன்ற துறைகளில் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் எழுதினார்.

1965 ஆம் ஆண்டு முதல், தனிநாயகம் அடிகளாருடன் எனக்குத் தொடர்பிருந்துள்ளது. ஆராய்ச்சி மாணவன் என்ற வரையறைக்குள்ளேயே அத்

தொடர்பு இயங்கியது. 15 வருடகாலத் தொடர்பினைக் கொண்டு தனிநாயக அடிகளாரின் ஒரு முக்கிய பண்பினைக் கூறலாம்: அவர் இளம் ஆராய்ச்சியாளர்களைப் பெரிதும் ஊக்கினார். அவர்களுடைய ஆராய்ச்சி முடிவுகள் தனது சொந்த எண்ணத்துணைபுகளுக்கு முரணாகவிருந்தவிடத்தும், பிறழ்வற்ற ஆராய்ச்சி நெறி பேணப்பட்டவிடத்து, அந்த ஆராய்ச்சியை அவர் எதிர்க்கவில்லை.

தமிழர் பண்பாட்டில் 'கற்பு' எனும் குணநலன் போற்றப்படுவதற்குச் சொத்துரிமை உணர்வே மூலகாரணம் என நான் எனது கட்டுரையொன்றிற் குறிப்பிட்டதையடுத்துத் தோன்றிய சர்ச்சையின் பொழுது அவர் கூறிய உற்சாகவார்த்தைகளை நான் இன்னும் மறக்கவில்லை. ஒருவனது எண்ணத் துணிபையும் அறிவு தேர்மையையும் மதிக்கும் மனப்பாங்கு வளர்க்கப்படாவிட்டால் ஆராய்ச்சியை வளர்த்துவிட முடியாது.

தனிநாயக அடிகளிடம் பிறரது அறிவுத்திறனை மதிக்கு பண்பாடு நிறைய இருந்தது.

தமிழையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் மீளக் கண்டறிந்து இந்திய, உலக நாகரிக வளர்ச்சியில் அவற்றின் இடத்தை மட்டிடும் முயற்சிக்குதவியவர் அடிகளார்.

தமிழின் தனித்துவத்தை அறிவதன் நோக்கம் அது சர்வதேசியத்துக்கு எவ்வகையில் உதவுகின்றது என்பதை அறிவதற்கே என்ற ஆராய்ச்சி நெறியைக் கொண்டிருந்தவர் அடிகளார்.

மனிதர்களை நேசிப்பவர்களும் மனிதாயதத்தை வற்புறுத்துபவர்களும் மறக்கப்படுவதில்லை. ✽

முருகபூபதி

அவன் வேலைக்குப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான். சமையல் இன்னும் முடியவில்லை.

'நேரத்தோட எழும்புன்னு சொன்னா..... ஹும் அதெங்க... இழுத்திழுத்துக் கொண்டிரு... ..' தலைவாரியபடி அவன் முணுமுணுத்தான்.

'நேர காலத்தோட வீட்டுக்கு வந்தா..... நேரத்தோட படுக்கலாம். வாரது அர்த்த ராத்திரியில. கோழி பிடிக்கப் போற கள்ளன் மாதிரி. சுதவு தட்டுற சத்தத்தில பிள்ளை வேற எழும்பிடுது. பிறகென்ன நீங்கபாட்டுக்கு சாப்பிட்டுட்டு சிவனே என்று தூங்கிடுறீங்க. எழும்பின பிள்ளை பிறகு படுக்கோணுமே. விடிய விடிய சிவராத்திரிதான்' அவள அலுத்துக் கொண்டாள்.

'சும்மா புறுபுறுக்காத, இதுக்குத்தான் அப்பவே சொன்னன், உங்கமாவோட போய் இரு' என்று.

கூசை மாட்டிக் கொண்டு, குழந்தையைக் கொஞ்சிவிட்டு — 'நான் வாரன்' அவன் முடிக்கு

முன், 'சோத்தைக் சுட்டிட்டன் கொண்டு போங்க' என்று எழுந்தான். அவள் தந்த பார்சலை பேக்கில் வைக்கும்போது அவனது அவசரத்திற்கு ஈடு கொடுக்கும்பாட்போல் அவள் தேநீரை ஆற்றிக் கொண்டிருந்தாள். பொறுமை இழந்த அவன் அதைப் பறித்து அருந்தினன்.

சுடும், கொண்டாங்க ஆத்தித் தாறன்.

'நீ ஆத்துறதுக்குள்ள எட்டு மணி பஸ் போயிடும்'

கேட்டடியில் வைத்து, 'மினிட்ஸ் புக் மேசையில் இருக்கு ராஜன் வந்தா குடு. நான் வர எட்டு மணியாகும் என்று சொல்லு. கூட்டத்தை நடத்தட்டாம் என்றும் சொல்லும்' அவன் சொன்னதற்கெல்லாம் அவள் தலையசைத்தாள். இன்னும் ஏதோவெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டு அவன் புறப்பட்டான். அவளுக்குப் புரிந்தது சிலவதுதான்.

சைக்கிளில் மாட்டியிருந்த பேக் முன்னும் பின்னுமாக ஒரே லயத்தில் ஆடியது. சந்தியில் திரும்புகையில், மன்றத் துணைத் தலைவர் அவனைக் கண்டுவிட்டார்.

'தம்பி.....' ஒரு கைதட்டல்

அவன் பிரேக் போட்டான். 'மற்ற ரோட்டால போயிருக்கலாம்' மனம் சினந்தது.

அவர் அருகில் வந்துவிட்டார். 'இன்டைக்கு எப்படியும் டிசைப்பண்ணிப் போடனும். மினிஸ்டர்ஸ் வாரதெண்டு புரோமிஸ் பண்ணிப் போட்டினம்..... டேட்டை பிக்ஸ்பண்ணி அவையளுக்கு அறிவிச்சுப்போட்டு கெதியா இன்விடேஷன்களை அச்சிடக் கொடும்..... 'ம்...' அவர் வேகமாகச் சொன்னார். இவன் வேகமாகத் தலையாட்டினான்.

சைக்கிளை விட்டு இறங்க அவனுக்கு மனமில்லை. இறங்கினால், கதை நீடிக்கும் என்று தெரியும்.

‘சரி நான் வாரன். ஒபீசுக்கு லேட்டாயிற்று’ சீட்டில் அமர்ந்தவன், பெட்டை உதைத்து மிதித்தான். ‘இரவைக்கு மீட்பண்ணுறன்’ சொல்லிக் கொண்டே வேகமாக மீதித்தான்.

சைக்கிள் விடும் வீட்டின் கதவு திறந்தே இருந்தது. இவன் வரும் நேரம் வீட்டுக்காரர்களுக்குத் தெரியும். விருத்தையில் சைக்கிளை நிறுத்திவிட்டு, சாவியை ‘மீட்டர் பொக்ஸி’ன் மேல் வைத்துவிட்டு பஸ் ஸ்ராண்டை நோக்கி வேகமாக நடந்தான்.

‘ஒரு மனுஷன், செய்தா ஒரு வேலையைச் செய்யலாம்... உத்தியோகம்; குடும்பம், இன்மசனம், ஊர்வேலை எதிலயாவது குறை கேட்காம இருக்கிறீங்களா? உருப்படியா எதையாவது செய்யப்பாருங்க.....’

‘நீங்களுல்லாம் கல்யாணம் செய்திருக்கக் கூடாது. உங்களுக்குக் கெல்லாம் ஏன் பெண்டாட்டி? ஏன் பிள்ளை?’

‘ஆடு குளை சுடிச்ச மாநிளி எதையும் முழுமையா செய்து முடிக்கிறது இல்லை. எழுதுறது விட்டு மூணு வருஷம் இருக்குமா? ஸ்கூல், மன்றம், சிரமதானம் இதிலயெல்லாம் என்னத்தைச் சாதிச்சிட்டிங்க’

‘பெண்டாட்டியக் கண்டதுக் கப்புறம் எழுதுறதையே விட்டுட்டான் எண்டு அவர் சொன்ன போது, அவரோட நான் வாதிட்டன். பெண்டாட்டி ஒன்று இருக்கிற நினைப்பே அவருக்கில்லாத போது, பெண்டாட்டிய கண்டதால்தான் எழுதுறது விட்டுட்டார் எண்டு எப்படிச் சொல்றது’

‘அவரக் கண்டா, முதல்ல இந்த ஊர் வேலையெல்லாத்தை யும் மூட்டை கட்டி வைக்கச் சொல்லுங்க. இங்க உள்ளவங்க அவர் தலையில மிளகாய் அரைக்கிறாங்க. அது அவருக்குத் தெரியுதில்லை. காலயில வேலைக்குப் போன நடு ராத்திரிதான் திரும்புறார். பஸ்ஸால இறங்கின நேர வீட்டுக்கா வாரார். வழியில எத்தனையோ சந்திப்புகள். சோலிகள். ஒவ்வொருத்தனா கண்டு பேசி, திட்டம் போட்டுட்டு வீடு வந்து சேர இரவு பதினெண்ணு பன்னண்டாயிடுது. சாப்பிடுறார், படுக்கிறார். காலையில எழும்பி ஓடுறார். அடிக்கடி வீவு போடுவார். டியூட்டி மாத்துவார் அதெல்லாம் ஏதோ பெண்டாட்டி பின்னாமேல பாசம் வந்ததனால் எண்டு நினைக்காதீங்க. அதுக்கும் ஏதாச்சும் காரணம் இருக்கும்’

முதல் நாளிரவில்.... இல்லை ஒன்றிரவில் மனைவி சொன்னவைகளை அவன் அசை போட்டுக் கொண்டு நடந்தான். பல மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்து தன்னைத் தேடி வந்த எழுத்தாள நண்பரிடம் நிறைய அளந்திருக்கிறான் இவன். அந்த ஆள் ஏதாச்சும் சொல்லியிருக்கும். எல்லாம் என்மேல் இருக்கிற அன்பில்தான். அவன் மனம் இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டது. — ‘ஒரு இலக்கியத்தைப் படிக்கையில், எழுதுகையில், எழுத்தாளனைச் சந்திக்கிறதில் இருக்கிற ஆத்மதிருப்தி வேறு எதிலயும். இல்லை’

அம்மன் கோயில் சந்தி, பலார் வீதி, பாலம், பிரதான வீதி அவற்றையெல்லாம் கடந்து தலையைக் குனிந்தபடி வேகமாக நடந்தான். நிமிர்ந்து பார்த்து நடந்தால் யாரையேன் காண நேரிடும்! கண்டு விட்டால் கதைக்க வேண்டி வரும்; ஏதேன் அலுவலுக்காக தன்னை நிறுத்தி வைத்துப் பேசத் தொடங்கி

விடுவார்கள், கொழும்பில் செய்து கொண்டுவர ஏதேன் அலுவலைத் தலையில் ஏற்றிவிடுவார்கள். இத்தகைய நியாயமான பயம் அவனுக்கு என்றைக்கும் இருந்தது. கொழும்பில் சகல அலுவலகங்களும், ஸ்தாபனங்களும் ஏதோ இவன் வேலை செய்யும் இடத்திற்கு அருகில்தான் இருக்கிறது என்ற நினைப்பில் அவ்வூரில் சிலர் இருப்பதனால்தான் அவனுக்கு அந்தப் பயம் வருவதுண்டு.

ஸ்ராண்டை விட்டுப் புறப்படப் பஸ்ஸில் ஓடிப்பாய்ந்து ஏறிக்கொண்டான். அதில் அவளுக்கு நல்ல பயிற்சி இருந்தது. எப்போதாவது குடும்பத்தோடு புறப்பட்டால், இதே வேகம் அவனையறியாமல் வந்துவிடும் பொழுது, மனைவி தோளில் தட்டிச் சொல்வாள், ‘என்னோட வாறிங்க என்ற நினைப்பு இருக்கட்டும், மெதுவா நடங்க’ அதற்கு அவன் அட்டகாசமாகச் சிரிப்பான்.

ஒரு கை பேக்கையும், மறுகை மேலே நீண்டிருக்கும் அலுமினியக் குழாயையும் பற்றியிருந்தன. கண்களை மூடியபடி கற்பனை உலகில் சஞ்சரிக்கத் தொடங்கினான். எத்தனையோ கதைகளுக்குக் கான கருக்கள் அவன் உள்ளத்தில் உருவாகிக் கொண்டிருந்தன. சிறுகதையாக எழுதக் கூடியவையும், நாவலாக நீட்டக் கூடியவையும் பல்வேறு உருவங்களில் பிறந்து கொண்டிருந்தன. ஒரு பெருமூச்சும் பிறந்தது.

எழுதுறதுக்கு எத்தனையோ இருந்தும், அதற்கான நேரம் கிடைக்காதவிதத்தில் ஊர் வேலைகள் அவன் மனதை அழுந்திய போது சில பொதுக் கடமைகளுக்கு அவன் தன்னை அர்ப்பணிக்கும் போது இதையெல்லாம் விட்டுட்டு, உருப்படிபாக எதை

யென் எழுதினால் என்ற எண்ணம் தலைதூக்கும்.

பின்தங்கிய பிரதேசத்தில் தன்னைப் போன்றவர்கள் நிரந்தரமாய் வாழ நேரிட்டால் அங்கு புரையோடிப் போயிருக்கும் குறைகளைக் களைத்தெறிவதற்கு தீவிரமாக இறங்கினால் பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்கத்தான் வேண்டும். யாருக்கோ சவால் விடும் வகையில் ஊர் பொது வேலைகளில் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவன் அதிலிருந்து மீள்வதற்கு வழி தெரியாமல் விழித்தான்.

கலியாணம் செய்த பிறகு பெட்டிப் பாம்பாய் அடங்கி விடுவான் என்று உறவினர்கள் சொன்னபோது அம்மா மட்டுமா மகிழ்ச்சி அடைந்தாள். மனுஷி வந்தபிறகு உத்தியோகம், வீடு, குடும்பம் என்றிருப்பான் என்று நம்பிய உடன் பிறப்புகள்.....

‘இவர்கள் நம்புவது போல் நான் நடந்தால் எனது நம்பிக்கைகள் என்னவது’ என்று அவன் தொடர்ந்து வேகமாகவே இயங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

கொழும்பின் எல்லை வந்ததும் அவனையறியாமலே கண்கள் விழித்துக் கொள்ளும். பழக்கத்தால் வந்த வழக்கம். அதுவே நீடித்து நிரந்தரமானதுபோல் — இன்னும் சில இயல்புகள் அவனுள் குடியிருந்தன.

பஸ்ஸால் இறங்கி குறுக்குப் பாதையால் அலுவலகத்திற்குச் செல்லும்போது, ‘வேலை விட்டவுடன் நேர விட்ட போயிருக்கலாம், அவனுக்களோட மினக் கேட்ட நேரத்துக்கு விட்ட போய் அந்த ஆளோட கொஞ்ச நேரம் பேசியிருக்கலாம்’ தன்னையே சினந்து கொண்டான்.

பொதுவாழ்வின் நிர்ப்பந்தங்கள் ஆத்மாவிற்கு திருப்தி தராத போது — அதனால் பிறந்த ஏக்கம் தவிப்பாக தவழ்ந்து வருகையில் எங்காவது ஓடிவிடலாமா என்ற நினைப்பு முகிழ்ந்தது. சே..... பதவிகளை இராஜினாமாச் செய்திட்டு பதவிகள் தந்த அனுபவங்களை இலக்கியமாக்கினால், நாலு கதையாவது உருப்படியாப் பிறக்கும். நெஞ்சை நிமிர்த்தி நடையின் வேகத்தைக் கூட்டினேன்.

‘வீடு பார்க்கயில்லையா..... யார் யாருக்கெல்லாமோ வீடு தேடிக் குடுத்தியள். உங்களுக்கு கொண்டு ஒரு வீட்டைப் பார்க்க முடியுதில்ல, மண்டபத்தில போலியோ தடுப்பு மருந்து கொடுக்கிற வேலை நேற்றையோட முடிஞ்சிட்டுதுதானே. நாளைக்கா வது டியூட்டியை மாத்திட்டு வீடு பாருங்க. வீட்டுக்கார மனிசிகாலையில் வந்திட்டுப் போற..... எங்களை எழுப்பிட்டு டீரிஸ்டுக்குக் கொடுக்கப் போகினமாம்’ மனைவி சொல்லிக் கொண்டிருந்ததை மௌனமாகக் கேட்டான் அவன்.

வேலையால் களைச்சப்போய் வாரவன வரவேற்கிற இலட்சணமா இது? தொடர்ந்து மௌனத்தை அனுட்டித்தால் அவளின் பல்லவி தொடரலாம் என்பதனால் அவன் அனுபல்லவி பாடினான்.

‘வீடு பார்த்திருக்கிறன், அடுத்த மாதம் கிடைக்கும்’ சொல்லிவிட்டு முகம் கழுவ வெளியே வந்தான். டவலையும் சோப்பையும் எடுத்துக்கொண்டு அவள் பின் தொடர்ந்தான்.

குழந்தை அருகில் வந்த மர்ந்தது. அதன் உச்சியில் முகம் பதித்து மோந்தான்.

‘பார்த்திருக்கிற வீடு நல்லதா அட்வான்சுக்கு என்ன செய்யப் போறீங்க’

‘ஓபீஸ்ல லோன் எடுக்க வேணும்’

‘முந்தி எடுத்த லோன் கட்டி முடிஞ்சா?’

அவளின் கேள்விக்கு அவன் பதில் சொல்லவில்லை. குழந்தையின் கழுத்தில் கிடந்த செயி னையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

சாப்பிடும்போது அவன் சொன்னான்: கூட்டத்துக்கு அறிவிச்சா வரமாட்டான்கள். பிறகு அது இது என்று வெளியில இருந்து பேசுவான்கள். என்னமோ மன்றத்தை திசை திருப்பப் பார்ச்சிறுமம். வலது குறைந்தோர் ஆண்டில உருப்படியா ஒரு காரியம் பார்க்கலாம் என்று பார்த்தா அதுக்கு விடமாட்டான்கள் போல கிடக்கு’

‘ஏனாம்?’

‘சமயத்தின் பேரில இருக்கிற மன்றத்தை பொது நோக்கத்திற்காக பயன்படுத்தினால் பலரும் உட்புகுந்துவாங்களாம். பிறகு ஆசாரம் கெட்டுப்போகுமாம். காலங்காலமா கட்டிக்காத்த கௌரவம் போயிடுமாம்’ உணர்ச்சிவசப் பட்டவனாக வேகமாகச் சாப்பிட்டான். பல்லிடுக்கில் சிறுகல் உரசிக் கொண்டது.

‘கல்லைத் துப்புங்க.....’

‘வடிவா அரிசிய களைஞ்சிருந்தா இந்த வம்பில்லைத்தானே’

‘கல் இல்லாத அரிசி எங்க இருக்கு?’

‘அதுக்காக கல்லைத் தின்ன வேணுமா?’

அதுக்குச் சொல்லயில்ல.....

மல்லிகை

மல்லிகை கடந்த 15 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இலங்கையில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் மாசிகை என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

மல்லிகையில் வெளிவரும் படைப்புக்களும் ஆக்கங்களும் உள்ளடக்கக் காதிரம் மிக்கவை. தரமான ரளிகர்களும் ஆழமான சுவைஞர்களும் இம் மாசிகையைத் தவறாமல் படிக்கின்றதுடன் இது சம்பந்தமாகக் கலந்துரையாடல் நிகழுது போது மல்லிகையின் கனம், காத்திரம் பற்றி நெஞ்சாரப் பேசுகின்றனர் என்பதும் கவனிக்கத்தக்க ஓர் அம்சமாகும்.

பண்பட்ட எழுத்தாளர்களுடன் ஆரோக்கிய மாநீன சிந்தனை வளம் கொண்ட இளந்தலைமுறை எழுத்தாளர்களும் மல்லிகையில் எழுதுகின்றனர். மல்லிகையில் எழுதுவதே ஆத்மநிறைவு என்ப பலர் சொல்லக் கேட்டிருக்கக் கூடும்.

தயவு செய்து எந்த இதழையும் அலட்சியம் காரணமாகத் தவற விடச் சீடாதீர்கள். #மத்த இலக்கிய வளர்ச்சியில் அக்கறையற்றவர்களைப் பற்றி எமக்குக் கவலையில்லை. பொறுப்பானவர்களுக்குத்தான் இந்த போசனைகள் எல்லாம்.

நாம் யார் மீதும் வலிந்து மல்லிகையைத் திணிக்க விரும்பவில்லை அதே சமயம் ஆழமான இலக்கிய மன உணர்வு கொண்டவர்களைத் தேடும் முயற்சியில் பின் திறகப் போவதில்லை.

மல்லிகையைப் படிக்கும் உயர்கல்வி மாணவர் தொகை இன்று அதிகரித்து வருகின்றது. அவர்களுக்கு அது பின்னர் ஆக்கபூர்வமாகப் பயன்படும் என்பதை அவர்களே அனுபவ பூர்வமாக அறிந்து கொள்வார்கள்.

உடன் நிகழ் காலத்தில் மல்லிகை இதழ்களின் பெருமை தெரியாமல் போகலாம். கால ஓட்டத்தில் அதன் பெறுமதி மிக்க மதிப்பை உணரும் போது காலப்போடாமல் இருப்பதற்காகவாவது ஒவ்வொரு இதழையும் சேமித்து வைக்கப் பழகுவோம்.

‘நீ... எதுக்குச் சொல்ற என்று எனக்குப் புரிகிறது. இனிமே நான் எழுதப்போறன்’ கையை அலம்பிவிட்டு எழுந்தவன் குழந்தைக்கு அருகில் வந்து மீண்டும் அமர்ந்து கொண்டான்.

குழந்தை நித்திரையில் சிரித்தது. அம் முகத்தை உற்றுப் பார்த்தவாறு ஒருக்கனித்துப் படுத்துக் கொண்டான்.

மனச் சுமை படிப்படியாகக் குறைந்து வருவதுபோல் ஓர் உணர்வு. பாயின் மறுமூலையில் இருந்த அவன், ‘ஓடி ஓடி திரியிற்றீங்க ஒருகாலத்தில் நீங்களும் இப்படித்தான் இருந்திருப்பீங்க.... இல்லையா’ குழந்தையை சுட்டிக் காட்டிச் சொன்னான்.

குழந்தையின் முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தவன் திடீரென எழுந்து வந்து அவன் மடியில் தலைவைத்துச் சாய்ந்தான்.

அவள் சிரித்தாள்.

மல்லிகை மலர்

பளிங்குத் தூணில் படர்ந்தால் மட்டுமே மல்லிகைக் கொடியே மலருமென்பதில்லை செல்லரித்துப் போன சாதாரண கொம்பில் படர்ந்தாலும் அதுவே பகட்டாய் மலருமே.

உழைப்பு

எல்லா செல்வமும் ஏகன் படைத்தான் என்றே சும்மா கைகட்டி நின்றால் கடுகும் கிடைக்காது கவலையே வளரும்.

ஏ. பி. வி. கோமல்

குழந்தை

கோப்பாய் எஸ்-சிவம்

பஸ் இருபாலேச் சந்தியை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. அவன் ஜன்னலூடாகச் சரிவான ஒரு தொலைப் பார்வை பார்த்தான். தூரத்தில் அந்தப் பெண் நிற்பது தெரிகிறது. எனவே அந்தக் குழந்தையும் அருகில் நிற்க வேண்டும். கண்கள் மெல்லச் சுழன்று பஸ்ஸிற்குக் காத்திருந்த அந்தக் கூட்டத்தினரைச் சுற்றிவிட்டு ஏமாற்றத்துடன் மறுபடியும் அந்தப் பெண்ணில் நிலைக்க — பஸ் சந்தியில் வந்து நிற்கிறது.

திமுதிமு வென் அடிபட்டுக் கொண்டு ஆட்கள் பஸ்ஸினுள் ஏறி நுழைகின்றனர். இவன் மெல்லத் தலையைப் பின்னே திருப்பி யன்னலூடாக பின்பக்கவாசலால் ஏறுகின்றவர்களை நோட்டம் விட்டான். அங்கே அந்தக் குழந்தை இல்லை. அந்தப் பெண் மட்டும் ஏறுகிறாள். இவனருகில் உயர்தர 'ஒடிக்கலோன்' மணம் வீச ஒரு இளம் சதை உரஞ்சியபோதும் வழமைபோல் அதை ரசிக்கின்ற மனப்பான்மை இல்லாமல் ஏதோ ஒரு தவிப்பு போடு உளே ஏறி நுழைந்த அந்தப் பெண்ணைப் பார்க்கிறான் இவன். அவள் — வழமையாக அந்தக் குழந்தையைப் பிடித்த

படி வருகின்ற அவள் கையில் — உள்ள அந்த வெறுமையைப் பார்த்தபடி அவள் முகத்தில் இவன் விழிகள் லயித்தபோது அவள் விழிகள் ஒருகணம் இவனுது பார்வையைச் சந்தித்து மீள்கிறது.

அந்த அழகிய கருவிழிகளில் ஒரு கலக்கம் இருப்பதுபோல இவனுக்குத் தோன்றுகிறது. முகம் கூட வழமையான கலகலப்பும் பிரகாசமும் இல்லாமல் கவலை தோய்ந்திருக்கிறதோ? அல்லது வெறும் பிரமையோ? எப்படி இருந்தாலும் இன்றைக்கு அவன் இத்தனை சிரமங்கள் எடுத்ததெல்லாம் வீணாகிவிட்டதே! அந்த அழகிய குழந்தையின் தரிசனம் இன்று இவனுக்குக் கிடைக்கவில்லையே! ஒவ்வொரு தடவை சுவிப் டிக்கட் எடுத்து, இந்த முறை எப்படியும் விழும் என்று நம்பிக்கையோடு காத்திருந்து பத்திரிகையில் முடிவைப் பார்க்கிறபோது மனமெல்லாம் சோர்ந்து கைகளிலிருந்து தானாகவே சலிப்டிக்கட் விழுவது போல இவன் மனமெல்லாம் சோர்ந்து, கைத்துப்போனது.

கைக்குட்டையை எடுத்து முகத்தை அழுத்தித் துடைத்த பொழுதுதான் தனது சூட்கேஸ்

காலுக்கடியில் கிடந்ததால் அருகிலிருக்கும் பெண் சரியாக இருக்க முடியாமல் கஷ்டப்படுவதை அவதானித்தவன் 'சொறி' என்று சொல்லிக் கொண்டு சூட்கேஸைத் தூக்கிச் சரியாக வைத்தான். 'சூட்கேஸ்' இரட்டிப்புக் கனமாக இருந்தது.

'இன்று பிரயாணத்தைக் கைவிட்டுவிட்டு' மறுநாள் புறப்பட்டாலென்ன? என்று ஒரு எண்ணம் மூலையில் எழுகிறபோதே 'ஏன் இப்படி ஒரு விசர்த்தனமான எண்ணம் எனக்கு இப்போது எழுகின்றது?' என்று இன்னொரு மூலையில் ஒரு கேள்வி எழுகின்றது. ஒரு குழந்தைக்காக — அதைக் காண்பதற்காக ஒரு பிரயாணத்தைத் தள்ளிப் போட வேண்டுமா? என்ன பைத்தியக்காரத்தனம் என்று நினைக்கிறபோது சிரிப்பும் வருகிறது. உதடுகள் மெல்லப் பிரிந்து புன்சிரிப்பு நெளிந்தபோது தன்னுணர்வு பெற்றவனாகச் சட்டென்று உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டான். மெல்லத் திரும்பி அவனோத் தேடுகின்றான். அந்தக் குழந்தையின் தாய் இரண்டு ஆசனங்களுக்குப் பின்னால் வலப்புற யன்னல் கரையில் இருக்கிறாள். யன்னலுக்கு வெளியே பார்த்தபடி இருக்கும் அவள் முகத்தில் ஏதோ ஒரு சோகம் கப்பியிருக்கிறதோ?

ஒருவேளை அந்தக் குழந்தைக்கு ஏதாவது நடந்திருக்குமோ? ஏதாவது விபத்தில் சிக்கி..... ஐயேர நினைக்கவே நெஞ்சை ஏதோ அடைப்பது போன்ற உணர்வு. அப்படி ஏதும் ஆய்விட்டிருக்காது. ஒருவேளை ஏதும் சுகயினமா? என்று பல வித எண்ணங்கள் புரண்டு கொண்டிருந்தன. 'எனக்கும் அந்தக் குழந்தைக்குமிடையில் என்ன தொடர்பு?' எதற்காகத்தான்

அந்தக் குழந்தையைப் பற்றி எண்ண வேண்டும்? என்று இவன் தனக்குள் ஒருமுறை விசாரனை செய்து கொண்டு, அதற்கு விடை காண முடியாமல், காண வேண்டிய அவசியமும் இல்லாமல் கவனத்தை வேறு திசையில் திருப்ப முயன்றான்.

பஸ் இப்போது முத்திரைச் சந்தையைத் தாண்டி நல்லூரை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. இவன் நேரத்தைப் பார்க்கிறான். காலை ஏழரை மணியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் பதினைந்து நிமிடத்தில் இவன் போகவேண்டிய மட்டக்களப்பு பஸ் புறப்படும். அதில் நிற்பதற்குத் தானும் இடம் கிடைக்குமோ? இவனுக்குச் சந்தேகம்தான்!

சாதாரணமாக காலை யில் பஸ்ஸியில் போக விரும்பாமல் அதிகாலை யாழ்த்தேவியில் புறப்படுவதுதான் இவன் வழக்கம். பஸ் என்றால் அதிகாலை எழுந்து அவதி அவதியாகப் போகவேண்டியதில்லை. அதில் போகலா மென்று வீட்டில் அம்மா சொன்னாலும் இவன் வேறுபல வசதிகளை முன்னிட்டு யாழ்த்தேவியில் தான் போவது வழக்கம்.

ஆனால், இம்முறை பஸ்ஸில் தான் போகப் போகிறேன் என்று நேற்று இவன் சொன்னபோது அம்மாவுக்கு ஆச்சரியம். ஏன்கேட்கவில்லை. கேட்டிருந்தாலும் இவன் சொல்லியிருக்க மாட்டான். ஒரு சிறு குழந்தையின் தரிசனத்துக்காகத் தன் வழக்கத்தையே மாற்றுவது அவர்களுக்கு அதிசயமாகத் தோன்றக் கூடும்.

புது வருடத்தையொட்டி சுமார் 10 நாட்களுக்கு மேல் வீவு கிடைத்ததில் ஊருக்கு வந்திருந்தான் இவன். ஐந்தாறு நாட்களுக்கு முன் ஒரு நாள் யாழ்ப்பாணம் செல்லும்போது

இருபாலேச் சந்தியில் ஏறிய சனக் கூட்டம் முண்டியடித்துக் கொண்டிருந்தபோது இவனருளில் ஒரு அழகிய இளம் பெண் வந்து நின்றபோது இவன் திரும்பினான். கண்கள் அவளில் ஊர்வதற்கு முன் அவள் கைகளைப் பற்றிய படி மிரட்சியுடன் நின்று கொண்டிருந்த அந்தப் பெண் குழந்தை இவன் கண்ணில் பட்டது.

பார்வையின் தன்மை மாறியது. பாவாடை சட்டையுடன் தோன்றிய அந்த இளம் பெண் அக்குழந்தையின் அக்காவோ— அல்லது சிறியதாயாகவோ கூட இருக்கலாம். ஆனால், குழந்தையின் முகம் தாய்தான் என எண்ணத் தூண்டியது. தாய்மை என்ற பொலிவு ஏற்படும்பொழுது பெண்களை நோக்கும் பார்வையில் ஏனோ ஒரு மரியாதை பிறந்து விடுகிறதல்லவா? அப்படி புன்னகையை வீசிவிட்டுக் குழந்தையைத் தன்னருகில் ஆசனத்தில் நடுவே அமர்த்திக் கொண்டான். தயங்கிய குழந்தையைப் பார்த்து,

‘யூ சிற் தெயர் பேபி’ என்று ஆசுவாசப்படுத்திய அம்மா சனக் கூட்டத்தால் முன்னே நகர நேர்ந்தது. சற்றுப் பொறுத்து முன்னுக்கு ஒரு இடம் கிடைத்து அவள் உட்கார்ந்தபின் இரண்டொரு தடவை குழந்தையைத் திரும்பிப் பார்த்துப் பத்திரமாக இருக்கிறாள் என்று ஊர்ஜிதம் செய்து கொண்டபோது, ‘நான் என்ன குழந்தையைத் தவற விட்டுவிடுவேனோ? பக்குவமாய்ப் பார்ப்பேன்தானே?’ என்று தனக்குள் இவன் சொல்லிக் கொண்டாலும், அவளின் அந்தத் தாய்மையையும், குழந்தை யன்ன லாடாக வெளியே புதினம் பார்த்து மகிழ்ந்து கொண்டிருந்த போதும் இடையிடையே அம்மா இருக்கிறாள் என்று பார்த்துத் திருப்தியடைவதையும் பார்த்து

அந்த உள்ளப் பிணைப்பைப் பற்றிச் சிந்தித்தபோது அம்மாவையும் குழந்தையருகில் இருக்க வைத்துத் தான் எழுந்து நின்றிருக்கலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டான்.

குழந்தையுடன் ஏதாவது பேச ஆசைப்பட்டாலும், ‘எங்கே போறீங்க?’ என்ற ஒரு கேள்வியுடன் நிறுத்திக் கொண்டு அதன் அழகை ரசித்துக் கொண்டு கண்ணாறு பட்டுவிடக் கூடாது என்று தனக்குள்ளேயே நினைத்துக் கொண்டு, ஆரிய குளத்துக்குப் பஸ் வந்ததைக் கண்டு இறங்க முற்பட்டான்.

‘மாமா இறங்கப்போறன்’ என்று குழைவுடன் அந்தக் குழந்தையிடன், சொல்லியவன் அம்மா ஆங்கிலத்தில் சொல்லியது நினைவுக்குவர தானும் அப்படிச் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைந்து,

‘அங்கிள் இஸ் கெற்றிங் டவுன் மம்மி இஸ் தெயர்’ என்று சொல்லிவிட்டு வாசலுக்கு நடந்தான். அப்போதும் இவனை நிமிர்ந்து பார்த்துவிட்டு குழந்தையைத் திரும்பிப் பார்த்த அந்தப் பெண்ணிடம் ‘பேபி இஸ் தெயர் வித் சம் லேடஸ்’ என்று சொல்லிக் கொண்டு இறங்கினான். அன்று மாலை இவன் திரும்பும் போதும் அதே பஸ்ஸில் அவர்கள் ஏறியபோது இவன் குழந்தையைப் பார்த்து ஒரு அறிமுகச் சிரிப்பை உதிர்த்தான். குழந்தை இவன் அறிமுகத்தை உணர்ந்ததாகக் காட்டிக் கொண்டபோதும் சிரிக்கவில்லை. குழந்தைத்தனமான ஒரு மிரட்சியுடன் அம்மாவை ஒட்டிக் கொண்டது. அப்போது அவர்களுக்கு இடம் கிடைத்து விட்டதால் இவன் குழந்தைக்கு இடம் கொடுக்க முடியவில்லை.

மறுநாளும் காலை இவன் யாழ்ப்பாணம் போகும் போதும் குழந்தையையும் தாயையும் காண முடிந்தது. அன்று திரும்பும் போதும் குழந்தையும் தாயும் ஏறினர். நிறைந்து வழியும் சனக் கூட்டத்திற்குள் அவர்களிருவரும் நெறிந்து முறிந்தபோது இருபுறமும் நெடுக்குவாட்டில் நீண்டு டிடந்த ‘சீம்’களில் ஆண்களும் பெண்களுமாக சனங்கள் இருந்தனர். இவன் முன்புறத்தை யாண்டி அமர்ந்திருந்தான். அந்தக் குழந்தை சங்கடப்படுவதைப் பார்த்தபோது, யாராவது எழுந்து இடம் கொடுக்காவிட்டாலும் அந்தக் குழந்தையை மடியில் தூக்கி வைத்திருக்கவாறு தெரியவில்லையே என்று இவன் வெறுப்போடு சலித்துக் கொண்டான். டம்பைப் பைக்ளைக் குழந்தை மாதிரி மடியில் வைத்து அணைத்தவாறு அந்தக் குழந்தையருகில் வீற்றிருந்த பெண்களை இவன் வெறுப்போடு பார்த்தபோது—ஒடிச் சென்று அந்தக் குழந்தையை அணைத்துத் தூக்கிவந்து மடியில் வைத்திருக்க வேணுமென்று தோன்றியது.

சற்று நேரத்தில் இடம் கிடைத்து அவர்கள் உட்கார்ந்தார்கள். மடியில் குழந்தையை இருத்திக் கொண்டு கைகளில் பையைத் தூக்கி வைத்திருந்ததனால் குழந்தையின் முகம் மறைந்தும் மறையாமலும் தென்பட்டது. இவன் ஒருவித ஏக்கத்துடன் அந்த முகதரிசனத்திற்காகக் காத்திருந்தான். அதற்கிடையில் இருபாலேச் சந்தி வந்து அவர்கள் இறங்கிக் கொண்டார்கள். இறங்கும்போது அந்த அழகு நிலா இவனைத் திரும்பி ஒரு முறை பார்த்துவிட்டு இறங்கியபோது அதில் தோன்றிய அந்த அறிமுக பாவனை இவனுக்குத் திருப்தியளித்தது. ஆனால் அதே நேரம் அந்தப் பெண் இவனைப் பார்த்த

பார்வையில் முறுவல் இல்லை ஒரு வெறுப்பு இருந்ததுபோல் இவனுக்குத் தோன்றியது.

தன் குழந்தையைத் தினமும் நான் பார்ப்பதை அவள் விரும்பவில்லையோ? கண்ணாறு பட்டு விடும் என்று நினைக்கிறாளோ? அதனால்தான் வேண்டுமென்றே அந்தப் பையால் குழந்தையை மறைத்துக் கொண்டிருந்தாளோ?

அந்த ஒரு கணத்தில் இவன் குழம்பிய போதிலும் அவையெல்லாம் தன் பிரமையாக இருக்கலாமென்று தன்னைச் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டு அமைதியுற்றான்.

அதற்கு அடுத்த இரண்டு மூன்று நாட்கள் புதுவருடக் கொண்டாட்டங்களில் கழிந்து விடுகிறது. அதனால் பஸ்ஸில் யாழ்ப்பாணம் செல்லும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படவில்லை. எனினும் அக்குழந்தையை இன்னுமொரு தடவை பார்த்துவிட வேணுமென்று ஒரு விபரீத ஆசை—அற்ப ஆசை இவனுட்கிளர்ந்தெழுகிறது. அதன் நிமித்தம் இன்றைய பிரயாணம் காலை பஸ் பிரயாணமாக மாற்றப் பட்டது.

ஆனால் இப்படி வந்தும் அந்தக் குழந்தையைக் காண முடியவில்லையே என்று இவனுக்கு ஒரே ஏமாற்றம். ஒருவேளை அன்றைய தினம் தான் நினைத்தது போல—இரண்டு மூன்று நாள் தான் ஆசையோடு பார்த்த பார்வையில் அந்தக் குழந்தைக்குக் கண்ணாறு ஏற்பட்டு ஏதாவது நேர்ந்திருக்குமோ என்று கவலைப்படவும் செய்தான்.

இவன் இப்போது மறுபடி திரும்பி, அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்தபோது, அவள் அருகிலிருந்த பெண்ணிடம் ஏதோ சொல்லிக் கொண்டு கைக்குட்டையால் கண்களையும் முகத்தையும் துடைத்துக் கொண்டாள்.

ஓ! அவள் அழுகிறாளோ? அப் படியானால்.....

இவன் நெஞ்சம் படபடத் தது. எப்படியாவது அந்தக் குழந்தையைப் பற்றி அறிந்துவிட வேண்டும். இல்லாவிட்டால், அடுத்தபடி வருகிற வாரமோ அடுத்த வாரமோ 'விக் என்ட்' கிலாவது யாழ்ப்பாணம் வர வேணும் என்று தீர்மானிக்கும் பொழுது யாழ்ப்பாண பஸ் நிலையத்தினுள் பஸ் பிரவேசிக்கிறது. நேரம் ஏழு நாற்பது. இறங்கியவுடன் ஓடிப்போனால் தான் பஸ்ஸைப் பிடிக்கலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டாலும் அந்தப் பெண்ணிடம் கேட்டுவிட வேண்டுமென்ற ஒரு சபலம்.

பின்புற வாசலுக்குப் போய் அவளை இறங்கவிட்டு அடுத்ததாகத் தானும் இறங்கிக் கொண்டு பதட்டத்துடன்— எந்த விதமான முடிவையும் தாங்கிக் கொள்ளும் திடத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு மெல்ல விசாரிக்கிறான்.

'எங்கே இண்டைக்குக் குழந்தையைக் காணோல்லை'? அவள் இவளை நிமிர்ந்து பார்த்துவிட்டு,

'இண்டைக்கு ஞாயிற்றுக் கிழமைதானே 'நேர்சரிக் கிளாஸ்' லீவு, அதுதான் வீட்டிலே விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறாள்' என்று சொல்லிவிட்டுத் தன் தோழியை நோக்கி முன்னே நகர இவன் அப்பாடா என்ற பெருமூச்சுடன் வெடியைக் கொழுத்திவிட்டு பயங்கரமான சப்தத்தை எதிர்பார்த்துக் காதைப் பொத்திக் கொண்டிருக்கும் போது அது புஸ் வாணமாகிப் போய்விட்டால் ஏற்படுகின்ற ஒரு ஏமாற்றத்தை அனுபவித்தவன் போல— திட ரென்று ஏற்பட்ட ஒருவெறுமை உணர்வுடன்— அதே நேரம் ஏதோ ஒரு நிம்மதியும் பிறக்க மட்டக்களப்பு பஸ்ஸை நோக்கி நடந்தான்.

கேட்கிறதா?

அப்ரண

ஒங்கும் மலைமுடி
ஏங்கும் மனிதருள்
வீங்கும் துயர்களின்
விம்மலைச் சொல்லுது!

ஓடும் நதியெலாம்
வாடும் தமிழரின்
நீடு கவலையை
நெகிழ்வோடு சொல்லுது...

தலிர்த்திடு பசுமையும்
குளிர்தரு தருக்களும்
எளிமையைச் சுமந்தவர்
ஏக்கத்தைச் சொல்லுது.....

உழைப்பவர் தாழவும்
சுழக்கர்கள் வாழவும்
வழக்கங்கள் வாழ்வதை
வான்முகில் சொல்லுது.....

உயர்ந்ததோர் மனுவினம்
அயர்ந்திடு அவலத்தை
நயந்தரு மலைநிலம்
நன்றாகச் சொல்லுது.....

போர்வையாய் எழில்தரு
சாரலின் தேயிலை
வோர்வையால் வளர்த்தவர்
வேதனை சொல்லுது.....

தங்களை வளர்த்தோர்
தங்களைப் போலவே
செங்குருதி தந்து
செத்தும் உரமான
செய்திகள் சொல்லுது.....
தேயிலை சொல்லுது!

தமிழ்த் திரைப்படங்கள் அன்றும் இன்றும்

வே. சிதம்பரம்

இந்தியத் திரைப்படத்தின் பொதுவான குணம்சம் பற்றி 'செல்வந்தர்களும், வில்லன்களும் உள்ள நகர வாழ்க்கையையே நமது இந்தியப்படங்கள் பெரும்பாலும் சித்திரிக்கின்றன; இந்திய திரைப்படங்களில் வரும் கதாநாயகர்கள், கதாநாயகிகள் அனைவரும் இளைய வயதினர்களாக உள்ளனர். இவர்களில் பலர் படித்தவர்களாக இருந்த போதிலும் குறிப்பிட்ட ஒரு வேலையோ, தொழிலோ செய்யாமல் இருக்கின்றனர்' என்று கோஸ்லா குழு தெரிவித்துள்ள கருத்து தமிழ்த் திரைப்படங்களுக்கு முழுக்க முழுக்க பொருந்துவதாக அமைந்துள்ளது. இந்த நிலை தொடர்ந்து நீடித்து வருகிறது.

அறுபதுகளின் தொடக்கத்திலிருந்து எம். ஜி. ஆர். தனக்கென்று தனிப் பாணியிலான படங்களை உருவாக்கி வந்துள்ளார். கோஸ்லா குழு குறிப்பிட்ட விளக்கம் முழுக்க முழுக்க அவர் படங்களுக்குப் பொருந்தும். தீமையை எதிர்க்க வேண்டும் என்ற உணர்வை அத்தகைய படங்கள் ஊட்டின. ஆனால் தீமையை தனிமனிதனை எதிர்த்து முறியடிப்பதாக— உண்மைக்குப் புறம்பாக— காட்டுவது, வில்லன்கள் திருந்துவதாகக் காட்டி

கதையை சுபமாக முடிப்பது அவர் படங்களின் குணம்சமாகும். அவரின் படங்கள் சமூகப் பிரச்சனைகளை மையமாகக் கொண்டே பெரும்பாலும் உருவாக்கப்பட்டன. அவரது 'படகோட்டி' படம் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இரண்டு மீனவர் கோஷ்டிக் கிடையே பகையை வளர்த்து அவர்களின் மீன்களை குறைந்த விலைக்கு வாங்கி அவர்களைச் சுரண்டிப் பிழைக்கும் ஒரு வியாபாரியை எதிர்த்து மீனவர்கள் ஒன்றுபட்டு செயல்படுவதைப் படம் விளக்குகிறது. ஏழை மக்களின் நண்பனாக அவர் படங்களில் நடித்து அதன் மூலம் அரசியல் செல்வாக்குப் பெற்று இன்றைய நிலைக்கு உயர்ந்துள்ளார். முந்தைய படங்களில் ஏழையாகப் பிறந்து ஏழைகளுக்கு உதவி செய்வதாகவும், பிந்தைய படங்களில் பணக்காரராகப் பிறந்து ஏழைகளுக்கு உதவி செய்வதாகவும் நடித்தார். மக்களின் மன நிலையைப் புரிந்து கொண்டு தக்க படி படங்களை எடுத்தார் எனலாம்.

எழுபதுகளின் நடுப்பகுதி வரை அறுபதுகளின் பாணி தொடர்ந்தது. அப்பொழுது முதல் ஒரு புதிய பாணி வெகத்துடன் உருவாகத் தொடங்கியது.

முன்பு கிராமங்களைப் பற்றிய படங்கள் பல வெளிவந்திருந்தாலும் 'அன்னக்கிளி' படம் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்து கிராமியப் பட சகாப்தத்திற்கு தொடக்கமாக அமைந்தது. அதைத் தொடர்ந்து பாரதி ராஜாவின் 'பதினாறு வயதிலே' கிராமியப்பட வளர்ச்சிக்கு வலு ஆட்டியது. இதுகாலம்வரை சென்னை ஸ்டூடியோக்களில் அடங்கியிருந்த தமிழ்த் திரைப்பட உலகம் இப்பொழுது கிராமப் புறங்களில் நிலை கொண்டுள்ளது.

மற்றுமொரு முக்கியமான நிகழ்ச்சி திரையுலகில் இக்கால கட்டத்தில் நிகழ்ந்தது. எம். ஜி. ஆர். திரையுலகை விட்டு விலகியதும் சிவாஜியின் நட்சத்திர ஆதிக்கம் குறைந்ததும் ஒரு இடை வெளியை ஏற்படுத்தியது. இதனை பாரதிராஜா போன்ற இயக்குனர்கள் நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டு நட்சத்திர ஆதிக்கத் திற்கு முடிவு கட்டி, தொழில் நுணுக்கக் கலைஞர்களுக்கு செல்வாக்கு ஏற்படச் செய்தனர். 'காமிரா காலகட்டமாக மாறத் தொடங்கியது. திரைப்படக் கல்லூரியில் படித்த பல தொழில் நுட்ப கலைஞர்கள், தொழில் நுணுக்க ரீதியில் தமிழ்ப் படத்தின் தரம் உயர்வதற்கு காரணமாக அமைந்தனர். அந்த வகையில் இயக்குனர் குத்ரய்யா, ஒலிப்பதிவாளர்கள் நிவாஸ், ரஜபர்ட் ராச சேகரன் சிறப்பாக குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்.

தற்பொழுது திரைப்படத்தின் உருவம் — உள்ளடக்கம் பற்றிய விவாதம் தீவிரமாக நடைபெற்று வருவதைக் காணமுடிகிறது. திரைப்படத்தின் பயன் என்ன என்பது பற்றிய விவாதத்தில் இன்றைய முன்னணி இயக்குனர்கள் பங்கு கொண்டு வருகின்றனர்.

தமிழ்நாட்டு அரசியலில் வலுவான ஆட்சி செலுத்தி வந்த காந்தியமும், திராவிட இயக்கத் தாரின் செல்வாக்கும் மக்களிடம் செல்வாக்கு இழக்கத் தொடங்கி விட்டன. மக்களின் கவனம் வேறுபக்கம் திரும்பியுள்ளது. இடதுசாரி இயக்கம் வலுப்பெறுவதற்கான சூழல் உருவாகியுள்ளது. இந்த நிலைமை கலைத்துறையிலும் வெளிப்படத் தொடங்கியுள்ளது.

காவியத்தின் பயன்பற்றி பேராசிரியர் அர்னால்ட் கெட்டில் 'ஓய்வு நேரங் குறைந்த தாழ்ந்த நிலையிலுள்ளவர்களுக்குக் காவியம் காட்டும் இன்ப உலகமானது ஒருவகையான பதில் வாழ்க்கையாக அமைந்துவிடுகிறது. வரண்ட துன்பமிருந்த நிஜ வாழ்க்கையிலிருந்து விட்டு விடுதலையாகித் துயராற்றுதற்குக் காவியம் உதவி செய்கிறது' என்று கூறுவதை திரைப்படத்திற்கும் பொருத்திப் பார்க்கலாம். திரைப்படங்களின் பயன்பாடு பற்றி ஹாரிதெல் கூறுவது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. 'வழக்கமாகத் திரைப்படம் பார்ப்பவர், தான் அறியாவிட்டாலும், நிஜ வாழ்க்கையிலிருந்து தப்பிப்பதற்காகவே பார்க்கிறார். நமது உலகம் மகிழ்ச்சியான உலகமன்று'.

யுத்தத்திற்குப் பிந்திய காலத்தில் ஏமாற்றமும், மனமுறிவும் ஏற்பட்டது. மக்களுக்குப் பொழுது போக்கிற்கு ஒரு சாதனம் தேவைப்பட்டது. பாரதிராஜா, மகேந்திரன் இருவரும் திரைப்படம் பிரதானமாக பொழுது போக்குச் சாதனமே என்கின்றனர். ஆனால் பொழுது போக்கு என்ற பெயரால் ஆபாசமும், கொடூரமும் திரைப்படங்களில் தலைதூக்குவதை பாரதி ராஜா குறிப்பிடுகிறார். மேலும் 'பொழுது போக்கு என்பது பார்வையாளர்களின் சிந்தனையை

தடைப்படுத்துவதாக' இருக்கக் கூடாது' என்கிறார். 'திரைப்படங்கள் செய்திப் பத்திரிகைகளைப் போல நேரடியாக சமூகப் பிரச்சனைகளைத் தருபவை அல்ல. அது ஒரு சிறுகதை, கவிதையைப் போன்றது' என்பதை வலியுறுத்துகிறார். சமீபத்திய அவரின் 'நிழல்கள்' படத்தின் இறுதியில் 'இப்படம் உங்கள் பார்வைக்கு மட்டுமல்ல உங்கள் சிந்தனைக்கும்'. என்று குறிப்பிடுவதன் மூலம் பார்வையாளர்களின் சிந்தனைக்கு அவர் கொடுக்கும் முக்கியத்துவம் வெளிப்படுகிறது. இதன் மூலம் திரைப்படத்தின் பயன்பாடு முக்கியத்துவம் பெறுவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

பழம்பெரும் இந்தி திரைப்பட இயக்குநர் சாந்தாராம், 'கலைஞன் என்பவன் சார்புள்ளவனாக இருக்க வேண்டும். அவனது கலை மனிதனுக்கு பயன்பட வேண்டும் என்பதை' இன்றியமையாச் செய்திசனை எடுத்துக் கூறுவதிலும் பார்வையாளர்களின் உணர்வைத் தூண்டுவதிலுமே ஒரு கலைஞன் திருப்தி கொள்கிறான். இந்த வகையில் நான் தொடக்க காலம் முதல் சார்புள்ள கலைஞனாகவே இருந்து வருகிறேன். எந்தத் தத்துவக் கண்ணோட்டத்தையும் சார்ந்தவனல்லன். ஆனால் ஒரு பக்கத்தில் மனித முன்னேற்றத்திற்கும் சகோதரத்துவத்திற்கும் மறுபக்கத்தில் நீதியின்மைக்கும் கொடுங்கோன்மைக்கும் எதிராக சார்புள்ளவன்' என்று கூறுவதன் மூலம் விளக்குகிறார்.

உள்ளடக்கம் பற்றி மட்டுமல்லாமல் திரைப்பட உருவம் பற்றியும் விவாதம் நடைபெறுவதைக் கீழ்க்கண்ட கூற்றுக்களால் அறியலாம். திரைப்படம் பிரதானமாக ஒரு பார்வைச் சாதனம் என்பதை 'திரைப்படம்

என்பது கலை ஆக்கத்தின் பார்வைச் சாதன வெளிப்பாடாகும்' என்ற பாரதிராஜாவின் கூற்று வலுப்படுத்தும். திரைப்படத்தின் சிறப்பான குணம்சத்தையும் நாடகத்திற்கும் திரைப்படத்திற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை 'இன்றைக்கு திரையுலகம் வளர்ந்து வரும் வேகத்தையும், ரசிப்புத் தன்மை மாறியிருக்கும் விதத்தையும் பார்க்கும் பொழுது நாடக மேடையிலிருந்து எதை எதிர் பார்க்க வேண்டும் என்பதே புரியவில்லை. உதாரணமாக 'உதிரிப் பூக்கள்' படத்துடன் வசனம் முழுவதும் 10 பக்கங்களில் அடக்கிவிடலாம். அதே எஸ்.ஜே.ட 'இவர்கள் வித்தியாசமானவர்களோட' வசனங்களைப் பாருங்கள் எனக்கே ஆச்சரியமாக இருக்கு. எதுக்கு இவ்வளவு எழுதினோம். இப்படம் பார்க்கிறவங்க ரேடியோ டிராமா மாதிரி வசனங்களை மட்டும் கேட்கப் பிடியப்படறதில்லை. சூட்சுமமாகச் சொல்லப்படும் பல சாட்சிகள் இப்பொழுது கைதட்டலைப் பெறுவதைப் பார்க்கும் பொழுது ரசிப்புத் தன்மையின் மாறுபாடு புரிகிறது' என்ற மௌவியின் கூற்று புலப்படுத்துகிறது. மகேந்திரனும், திரைப்படங்களில் காட்சிபடும் விளக்குவது குறைந்து வசனம் மிகுந்திருப்பதை குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் சமீபத்தில் இந்த நிலை மாறி வருவதையும் குறிப்பிடுகிறார்.

எதார்த்தத்தைக் காட்டும் போக்கு இன்று அதிகரித்துள்ளது. இன்றைய திரைப்படப் பாத்திரங்கள் பல உயிரோட்டமுள்ள மனிதர்களாக வருகின்றனர். முந்தைய படங்களில் பெரும் மன மனிதர்களே அதிகம் 'பசி' படம் காகிதம் பொறுக்கும் குடிசை வாழ் பெண்ணின் வாழ்க்கைச் சித்திரத்தை எதார்த்தமாக சித்தரிக்கிறது. 'ஒருகலை' ராகத்

தில்' மிகை நடிப்பு இல்லை. எதார்த்தமான காட்சிகளே இடம் பெற்றுள்ளன. இதனை மக்கள் பெரிதும் வரவேற்கின்றனர். சிவாஜியின் மிகை நடிப்பை மக்கள் விரும்புவது குறைந்து விட்டது.

திரைப்படத் தயாரிப்பை நிர்ணயம் செய்யும் காரணியாக அதன் தொழில் முறை அமைந்துள்ளது. சம்பந்தப்பட்ட கலைஞர்கள் படத்தின் தன்மையை தீர்மானிப்பதற்குப் பதிலாகத், தயாரிப்பு — வினியோகம் இவற்றில் சம்பந்தப் பட்டவர்களே திரைப்படங்களின் தன்மையை தீர்மானிக்கின்றனர். இதுபற்றி கலை அன்பன் கூறுவது கவனிக்கத்தக்கது. 'தமிழகத்தில் படத் தயாரிப்பாளர்களுக்கு இரண்டு வழிகளில் பணம் கிடைக்கிறது. அதிக வட்டி கொடுத்து இலட்சக் கணக்கில் கடன் வாங்குகின்றனர். வினியோகஸ்தர்களிடம் மாவட்ட உரிமையை விற்றுப் படத்தயாரிப்பாளர்கள் முற்பணம் வாங்குகிறார்கள். சொந்த முதலீடு போட்டுப் படமெடுப்பவர்கள் நம்மிடையே அதிகமில்லை. வினியோகஸ்தர்கள் தங்கள் ஒரு படத்திற்கு வேண்டிய மூலதனத்தில் ஏறத்தாழப் பாதிப்பணத்தை கொடுத்து விடுகிறார்கள். அவர்களும் பெரிய நகரங்களில் உள்ள தியேட்டர் உரிமையாளர்களிடமிருந்து முன்பணம் வாங்குகின்றனர். இவ்வாறு கடன் வாங்குவதென்பது ஒரு சங்கிலித் தொடர் போலத் தமிழ்த் திரையுலகில் இருந்து வருகிறது. கடன் தருபவர்கள் சில குறிப்பிட்ட நட்சத் திரங்களையே படங்களில் பயன்படுத்த வேண்டுமென்றும் கத்திச் சண்டை, கவர்ச்சி நடனம், காதல் காட்சி, நகைச்சுவைக் காட்சிகள் ஆகியவற்றைப் படங்களில் சேர்க்க வேண்டுமெனவும் வினியோகஸ்தர்களும் தியேட்டர்

உரிமையாளர்களும் படத் தயாரிப்பாளரிடம் வலியுறுத்துகின்றனர். படத்திற்குத் தேவையில்லாத காட்சிகளை வலுவில் பணத்திற்காகப் புகுத்தும் போது கதை காற்றில் பறந்து போய் விடுகிறது. படம் பப்படம் ஆகி விடுகிறது.'

இத்தகைய தொரு சூழ்நிலையே 'திரைப்படம் ஒரு தொழிலாகவே இருந்துவிட்டுப் போகட்டும், ஆனால் அதில் விஷத்தைக் கலக்க வேண்டாம்' என்று கே. பாலசந்தர் போன்றவர்களைக் கூறவைக்கிறது.

திரைப் படங்களில் நகைச்சுவை என்பது தொடக்க காலம் முதலே இடம் பெற்று வருகிறது. கதாநாயகனுக்கு ஒரு நண்பன் அவன்தான் பெரும்பாலும் நகைச்சுவை வழங்குவனாக இருப்பான் — அவனுக்கு ஒரு பெண்ணோடியும் உண்டு. பெரும்பாலான படங்களில் நகைச்சுவைப் பகுதி கதையுடன் ஒட்டாமல் தனித்து நிற்கும், என். எஸ். கிருஷ்ணன் காலத்தில் நகைச்சுவை என்பது ஆழமான பெருஞ்ஞடையதாக இருந்தது. பின்வெறும் உடல் சேஷைகளும், இன்றைக்கு செக்ஸ் வசனங்கள் நகைச்சுவையாகி விட்டன. இந்த நகைச்சுவை அம்சத்தில் இப்பொழுது சிறிது மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. நகைச்சுவை இல்லாமலேயே படம் எடுக்க முடியும் என்று காட்டி வருகின்றனர். நமது தயாரிப்பாளர்கள் நவரசங்களையும் ஒருங்கே தர வேண்டும் என்ற முயற்சியில் 'மசாலா' படங்களையே அளித்து வந்தனர். இந்தப் பண்பினை நமது காவியங்களிலிருந்தும் திரைப் படங்கள் பெற்றுள்ளன என்று கூறலாம்.

எந்த ஒரு கலைஞனும் திரைப் படத்தை முழு கலைப்படைப்பா

கக் கொண்டு வர முடியாத நிலை இன்றைய சமூக சூழ்நிலையால் — தயாரிப்பு முறையால் உருவாகியுள்ளது. வியாபாரம் முதன்மை பெற்று விளங்குவதால் அதனுடன் அவர்கள் சமரசம் செய்து கொள்ள வேண்டியுள்ளது. 'யாகசாலையை, என்னையும் பட எலகப் பார்வையையும் புரிந்து கொண்டு கலைஞர் வீதம் வியாபாரத்திற்கு 50 வீதம் என்ற ரீதியில் செய்திருக்கிறேன்' என்ற கோவி, மனிசேகரனின் கூற்று. இதனை வலுப்படுத்துகிறது பாலசந்தர், பாரதிராஜா, மகேந்திராள், ருத்ரய்யா போன்றவர்களும் இந்த வியாபார உலகை முழுமையாகப் புறக்கணிக்க முடியாத நிலையிலேயே உள்ளனர்.

திரைப்பட வெளியீட்டில் 'சென்சார் போர்டின்' பங்கு பற்றி வலுவாக விவாதிக்கப்படுகிறது. பாரதிராஜா தங்களின் உணர்வுகளை அவர்கள் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்று குற்றஞ் சாட்டுகின்றார். 'நாங்கள் பிரதிபலிக்கும் கலாச்சாரத்திலிருந்து அவர்கள் முற்றிலும் அந்நியமானவர்கள். அவர்கள் மனோதத்துவ ரீதியில் அதனை புரிந்துகொள்ளாமல் அதன் உயிர் போட்டத்தை அழித்துவிடுகிறார்கள். கிராமிய கலாசாரமே அவர்களுக்குத் தெரியாத விஷயமாக இருக்கிறது. இதனால் தனது படங்களில் புதிய முயற்சி தடைப்பட்டுவிடுகிறது என்கிறார். இது போன்ற கூற்றில் ஓரளவு உண்மை இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஆனால் நல்ல படங்கள் வெளிவருவதற்கு இதுமட்டும் காரணம் அன்று. தமிழ் திரைப் பட இயக்குனர்கள் புதிய உத்திகள், தொழில் நுணுக்கங்களைப் பயன்படுத்தினாலும் சமூகப் பிரச்சனைக்கு இரண்டாந்தர இடம் கொடுக்கின்றனர். அதனால்தான்

சிறந்த படங்கள் வெளிவர முடியவில்லை என்பதே உண்மை.

நல்ல திரைப்படங்கள் வெளிவர தகுதியான விமர்சனமும் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது: திரைப்படப் பத்திரிகைகள் அதிகமான அளவு வெளிவந்தாலும் அவை தரமான விமர்சனங்களை வெளியிடுவதில்லை. தமிழ்த் திரைப்பட விமர்சனம் பற்றி 'திரைப்பட தொழில் நுட்பம் அதனுடைய இலக்கியப் பாஷை, வடிவ அழகியல் ஆகியவற்றை அறிந்த விமர்சகர்கள் தமிழில் இல்லை. விருந்துகளில் கலந்து கொண்டு விரும்புவதை எழுதுகிறவர்களே இங்கே இருக்கிறார்கள்' என்று ருத்ரய்யா குறிப்பிடுவது சரியான மதிப்பீடே.

தமிழ்த் திரைப்பட உலகம் பாடல் கால கட்டத்தையும் வசன காலகட்டத்தையும் தாண்டி நாடக — திரைப்படமாக இருந்த நிலை மாறி இன்று முழுத் திரைப்படமாக உருப்பெற்று வருகிறது. தமிழ்த் திரை உலகம் நம்பிக்கை தருவதாக அமையும் என்பதை கீழ்க்கண்ட கூற்று வலிமைப்படுத்தும். 'ஒரு புதிய சகாப்தம் தெற்கே உருவாகி வருகின்றது. வளர்ந்து வரும் இத்துறையின் பால் உண்டான ஓர் உணர்வின் வேகத்தாலும் மனித சமுதாயத் தினரிடையே இது ஒரு பிரமிக்கத்தக்க தொடர்பு முறையாக இருப்பதாலும், மேலும் ஏற்கனவே இத்துறையில் புதிய முறைகளை உருவாக்கக் கூடிய எண்ணம் படைத்தவர்கள் இல்லாததால் இது ஒரு குப்பைத் தொட்டியாக மாறிவருவதைக்கண்டு வெறுப்புக் கொண்டவர்களால் ஒரு புதிய சகாப்தம் உருவாக்கப்பட்டு வருகிறது'

(முற்றும்)

அந்த இளைஞர் கவிதையில் ஒன்றி விட்டார். அவருக்கு அந்தக் கவிஞரையும், அவரது மொழியையும் குறித்த ஆர்வம் மேலிட்டது.

சில தினங்களுக்குப் பின்னர், லெனின்கிராடு பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்ப் பிரிவுத் தலைவரான செம்யோன் ருதின் (செம்பியன்) முன்னர் அந்த இளைஞர் நின்றார். தமிழ் மொழி பற்றியும், தமிழ்க் கலாசாரம் பற்றியும், பாரதி என்ற அந்தத் தமிழ்க் கவிஞர் பற்றியும் அடுக்கடுக்காகக் கேள்விகள் பல கேட்டார். பேராசிரியர் ருதின் ஒரு புன்முறுவலுடன், 'கற்றுத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியனவற்றுக்கு குறுகிய காலத்தில் எப்படி விடை அளிப்பது?' என்றார்.

கட்டடத் தொழிலாளி தனது வேலையைத் துறந்தார். லெனின்கிராடு பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் கற்கும் மாணவராகச் சேர்ந்தார். ஆறு ஆண்டு காலம் பேராசிரியர் ருதின் அவர்களிடம் கற்றுத் தேர்ந்தார். இயற்கையிலேயே அவருக்கு மொழி அறிவு உண்டு. தனது தாய் மொழியான உக்ரேனியன் தவிர, ருஷ்ய, பல்கேரிய, ஜெர்மன், ஆங்கில மொழிகளை அவர் நன்கறிந்தவர். டாக்டர் எர்மானின் கீழ் சமஸ்கிருதத்தையும், பேராசிரியர் ஜோகாராவிடம் தெலுங்கையும் கற்றவர். எனினும் அவரது தமிழ் ஆர்வம் மேலோங்கி நின்றது.

தனது தமிழ் மொழி அறிவை மேலும் செழுமைப்படுத்திக் கொள்வதற்காக அவர் 1971ம் ஆண்டில் சென்னை வந்தார். பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்த் துறைப் பேராசிரியராகவிருந்த டாக்டர் மு. வரதராசனின் மாணக்கரானார்.

நவீன கவிதையிற் கிராமிய நறுமணம்

சபா. ஜெயராசா

பட்டணங்களில் உருவாகும் சில நவீன கவிதைகள் கொட்டாவிக்கொட்டி மாறி விடுகின்றன. நகர வாழ்க்கையை நேர்மையாக ஊடுருவிப் பாராமையினால் எழுந்த அலுப்பே கொட்டாவிக்குக் காரணமாயிற்று.

மேசைமீது படிந்த தூசியிற் கிறுக்கி விளையாடுதல் போன்ற நிரூபித ஆரம்பக் காலத் தமிழ்ப் புதுக்கவிதையாளரிடம் காணப்பட்ட பொழுது போக்காகவும் விளங்கியது.

புதுக்கவிதை வடிவத்தை மக்கள் இலக்கியப் பெட்டகமாகப் பிடித்துவிட வேண்டுமென வானம்பாடிக் குழுவினருக்கு உண்டு. துணிவென்று கூறுவதற்குக் காரணம் புதுக்கவிதை குட்டு வாங்கி நிமிர்ந்த ஒரு கலைவடிவமாகும்.

அண்மைக்காலக் கவிதை வளர்ச்சி பொதுவான போக்கிலிருந்து குறிப்பான போக்கை நோக்கி நகர்கின்றது. நாடு — பொதுவான நோக்கு — கிராமம் — குறிப்பான நோக்கு.

பாரதி, பாரதிதாசன், கண்ணதாசன் போன்றோரது கவிதைகள் பொதுவான போக்குகளைக் கொண்டிருந்தன. தேச விடுதலையும், சீர்திருத்தமும், அழகிய பெண்களும் பொதுவான போக்குகள். கிராமத்து — எசமானின் கல்யாண வீட்டு வெளிப்பந்தியில் உட்கார முடியாமல் தவித்து வெளியேறுகின்ற கர்ப்பினியான சக்கிலியப் பெண்ணை பாடுதல் (தேனரசன் — வெள்ளை ரோஜா) குறிப்பான போக்கு.

குறிப்பான போக்கின் ஒரு வெளிப்பாடு கிராமிய நோக்கு. நமது நாட்டில் வெளிவந்த ஊர் வீதியும், அன்னம் வெளியீடாக வந்துள்ள கவிஞர் தேனரசனின் வெள்ளை ரோஜாவும் கிராமிய மண்ணிலே தோய்ந்துள்ளன.

கிராமங்களைக் கீழிறங்கிப் பார்த்தல் அவசியமாகின்றது. வறுமை நிலவும் நாடுகளில் பெரும்பகுதியான மக்கள் கிராமங்

பாரதி புகழ்பாடும் ஒரு ரஷ்யர்

ஏ. எஸ். முர்த்தி

அது நடைபெற்றது 1965 ம் ஆண்டு. லெனின்கிராட் நகரில் கட்டடத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த 25 வயது நிரம்பிய தொழிலாளி ஒருவர், வேலையை முடித்துக் கொண்டு வீடு திரும்பினார். புத்தகங்கள் படிப்பது அவரது பொழுது போக்கானதால், அவர் ஒரு புத்தகக் கடையினுள் நுழைந்தார். தமிழிவிருந்து ருஷ்ய மொழியில் மொழி பெயர்க்கப் பட்ட கவிதை நூலொன்றை அவர் வாங்கினார். தமிழ் நாட்டைப் பற்றியோ, அல்லது அந்தக் கவிதைகளைப் புனைந்த சுப்ரமணிய பாரதியைப் பற்றியோ, அவருக்கு அதற்கு முன்னர் எதுவும் தெரியாது. 'அக்கினிக் குஞ்சு' என்ற கவிதையை அவர் படித்த போது, அதில் பொதிந்துள்ள பொருள் அவரைக் கவர்ந்தது. அடுத்த கவிதை, 'கொட்டு முரசு'

களிலேயே வாழ்கின்றனர். கிராமங்கள் மீது நகரங்கள் செலுத்துகின்ற ஆதிக்கமும் இருட்டடிப்பும் குருவிச்சை போல் வளர்கின்றன.

கிராமங்களின் விளைபொருளையும் மூலப் பொருள்களையும் வழங்கிக் கொடுக்கின்ற நகரங்களின் வளர்ச்சி, கிராமிய மக்களை இரண்டாந்தரப் பிரசைகளாக்கி விடுகின்றன. கிராமிய மக்களின் அப்பாவித்தனத்தை நகைச்சுவையாக்கிப் பணம் சம்பாதிக்கும் நகர ஏடுகளும் இருக்கின்றன - திரைப்படங்களும் வருகின்றன.

பத்திரிகை, வாடுலி, திரைப்படத்துறை முதலியவை நகரங்களிலே குடிக்கொண்டிருப்பதால், நகரப் பண்பாடு கிராமங்கள் மீது திணிக்கப்படுகின்றது.

நகரத் தெருவின் குறுக்கே ஒரு டிரம் முறிந்து விழுந்தால் அது பத்திரிகைகளின் முகப்புப் படம், கிராமத்தில் ஒரு வண்டியின் அச்சு முறிந்து சரிந்து விழுந்தாலும் அது, செய்திக்குரிய கனத்தைப் பெறுவதில்லை. செய்தியாக்கக் கருப்பொருளில் நகரங்களே முன்னுரிமை பெறுகின்றன.

கிராமம் -- நகரம் என்ற பாகுபாடு நிதானமாக நோக்குதற் குரியது. சமூகவியலின் பரிணாம வளர்ச்சியடிப்படையிலும், தெளிவான வார்க்க நோக்கிலும் கிராமம் -- நகரப் பாகுபாடு அணுகப்படத் வேண்டும். அல்லாவிடில் அப்பாகுபாடு சிந்தனையை வேறெங்கோ இழுத்துச் சென்று சறுக்கி விழுத்திவிடும். தெளிவான சமூகப் பின்னணியில் நவீன கவிதையாளர் கிராமங்களை நிதானமாக நோக்கியுள்ளனர்.

பாண்டிநாட்டின் வடிகிலே நவ குடியேற்றவாதம், கிராமங்கள் மீது ஊடுருவி வருவதைப் பாண்காரன் கவிதை (ஊர் வீதி) நிதானமாக நோக்குகின்றது.

“மாணுட வேள்விக்குச் சிவப்பு ரத்தங்கள்
வார்க்கும் நெருப்புப் பறவைகள் நாம்”

என்றவாறு முரண்பாடுகளைப் புரட்டிகர உணர்வுடன் பார்க்கும் புதுக்கவிதையாளர் (தேனரசன் -- வெள்ளை ரோஜா) கிராமம் -- நகர பாகுபாடுகளைத் தெளிவான கண்ணோட்டத்தில் அணுகியுள்ளார். ‘பட்டாக்கத்தியின் பளபளப்போடு’ கொங்கு நாட்டுக் கிராமியப் பண்புகளை ஊடுருவிப் பார்க்கும் தேனரசன், நவீன கவிதையின் கூர்ப்புக்குப் பெரும்பங்கு தந்துள்ளார்.

கிராமிய அனுபவங்களைக் கூறும் பொழுது கிராமிய இயக்கப் பாடுகளுடன் இணைந்த பேச்சு மொழிப் பயன்பாடு நவீன கவிதையாக்கங்களின் சிறப்புக்குத் துணை நிற்கின்றது.

“வாசலுக்கு வந்தர்ச்சு அத்தாடவாசம்
வாழ்மெயல மேனியிலே வெள்ள வெள்ளச் சோறு”

(வெள்ளை ரோஜா)

நாட்டுப் பாடலின் கவிவளத்தை, நவகவிதை உள்வாங்கி வருதல் நவீன கவிதையின் அடி அத்திவாரத்தைப் பலமடையச் செய்து வருகின்றது. கிராமிய -- நகர முரண்பாடுகள். கல்வியேற்பாட்டினாலும் வெளிப்படுத்தப் படுகின்றன. கிராமங்களிலுள்ள பணம் படைத்தவர்களின் பிள்ளைகள் நகரப்புறப் பாடசாலைகளுக்குச் சென்று, சகல வசதிகளும் கொண்ட சிறந்த கல்வி ஏற்பாடுகளை அனுபவிக்கின்றனர். கிராமத்துக் கல்வி ஏற்பாடோ கண்ணீர் கலங்கி நிற்கின்றது.

“வேப்பம் பழங்கள்
பொத்துப் பொத்தெண்டு
விழுந்து கிடக்கிற
கூரைக்குக் கீழே
எங்கடை பள்ளி.....”

(ஊர் வீதி)

என்றவாறாக, நவீன கவிதைகள் கல்வியிற் கிராமிய -- நகர முரண்பாடுகளைத் தெளிந்த நோக்கில் அணுகியுள்ளன.

கிராமிய வளத்தில் நவீன கவிதைகள் ஆழ்ந்து கவறிவருவதை ‘அங்கலாய்ப்பாளர்’ அவதானிப்பது நல்லது.

அன்பளிப்பு

நோர்தேண் இன்டஸ்த்ரிஸ்

டயர் நிரப்புபவர்கள்

112, ஸ்ரான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

7158

பசுமை ஒதுக்கும் பதர்கள்

அந்த வயலை,
ஆயிரம் கரங்கள்.....
சேர்ந்தே உழுதன.

வலு அற்றிருந்தும்,
பிச்சைப் பணத்திலே.....
பசுமையும் விழுந்தது:

கலப்பு விதைகளில்.....
தூயதைத் தேடி—
ஆழமாய் நட்நன:

வரண்ட கைகளே.....
பாத்தி கோவி--
குடிநீரைக் கூட.....
பாசனம் செய்தன:

கொடும் வெயிலிலும்.....
உரமாய் முளைத்த,
அந்தச் செடிகள்—
நப்பிக்கை தந்தன.

கொத்திகள் விரட்டி.....
போலிகள் நட்டு—
பரண்கள் மேல்,
காவல் நடந்தது.

அடிக்கடி கேட்ட,
யானை உறமலும்,
சகலதும் பொறுத்து—
எதிர்பார்ப்பு கூடின:

அகர உழைப்பால்.....
செழித்த செடிகள்—
வசந்தம் காட்டின.
பயத்தைக் கூட்டின:

பாடுபட்ட கரங்கள்.....
பயனைப் பெற,
அரிவாள் தூக்க—
நேரம் பார்த்தன.

ஒதுங்கி இருந்து—
ஒத்திகை பார்த்த.....
'ஓரிரண்டு'
காலம் வந்ததை--
கண்டு கொண்டு.....
கத்தி தேடின:

கரங்களின் கூட்டத்தில்--
சேராத இவைகள்.....
அறுவடைக்கு மட்டுமே--
அருகதையாகுமா?

அறுவடையின் போது--
அறுக்கப்பட்டு,
'அரியணைத்' தேரில்
நசுக்கப்படும்.

அன்பு ஜவஹர்ஷா

பட்டமளிப்பு

கூர்ப்புற்ற
சமூகத்தில்
கூடிவிட்ட
குறைகளை--
பட்டை திட்டிக்
காட்ட--
பாத்திரங்கள்
படைத்து
இப்--
பாரிற்று
அளித்தேன்!
பார்த்துவிட்டு
அவர்கள்
பகர்ந்த பட்டம்--
'நீ ஒரு
கிறுக்கன்!'

ஆ. இரத்தினவேலோன்

வறுமை

கோழையரை
சரிக்கின்ற
பெரும்புயல் - அது
குணமானது
பகைகண்டும்
உறுதியுடன்
நிமிர்ந்து
நிற்போர்க்கு.

மு. அனாதரட்சகன்

'ட்ரைடெண்ட்' என்ற புதிய அமெரிக்க ஏவுகணை

அன்பர்ன்

'ட்ரைடெண்ட்' என்ற அமெரிக்கக் கடற்படை ஏவுகணையைப் பற்றி நெடு நாளாகவே உலக மக்கள் அறிவார்கள். இந்த ஏவுகணைகளைத் தடை செய்யுமாறு ஐந்த ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சோவியத் யூனியன் ஒரு பிரேரணையைக் கொண்டு வந்தது: 'சால்ட்-2' பேச்சுக்களின் போது, சோவியத் முன் முயற்சியின் பேரில் இப்பிரச்சனை பற்றிப் பன்முறை விவாதிக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்தப் பிரேரணைக்கு அமெரிக்கத் தலைமை ஆக்கபூர்வமான அணுகு முறையைக் கையாளவில்லை. அது திட்டவட்டமான ஒப்பந்தத்தில் இடம் பெறவில்லை. தவிர, 1976 ஏப்ரலில் யுதிய சப்மரீன்கள் பற்றிய பிரேரணையை சோவியத் யூனியன் முன் வைத்தவுடனேயே முதலாவது 'ஓஹியோ' நீர்மூழ்கியை உற்பத்தி செய்யும் பணி அமெரிக்காவில் ஆரம்பமாகி விட்டது.

உலகத்தில் அமெரிக்கா தன் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டவும், அணு ஆயுத வலிமையில் முதலிடம் வகிக்கும் விரும்பி, ராணுவ தந்திர வலிமையில் குணம்சரீதியான உயர்நிலையை அடைவதற்கான நடவடிக்கைகளைப் பெண்டகன் எடுத்தது. 1971ல் 'சால்ட்-1' ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடப்பட்டதன் மூலம் இரு தரப்பின் ராணுவ தந்திர சமநிலை முறைப்படி அங்கீகரிக்கப்பட்ட பின், கடற்படை அணு ஏவுகணையாகிய 'ட்ரைடெண்ட்' டை அபிவிருத்தி செய்யும் பணி துரிதப்படுத்தப் படுமென்று அமெரிக்கா அறிவித்தது. தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட சில இலக்குகளை, முதலாவதாக சோவியத் ராணுவ இலக்குகளை, தற்காப்புக்காக முன்கூட்டித் தாக்குவதற்காக ஏற்பட்டவை இந்த ஏவுகணைகள். குறி தவறாமல் இலக்கைத் தாக்கும் இவற்றின் தன்மையே இதற்குச் சான்று.

'ஓஹியோ' நீர்மூழ்கிக் கப்பல்கள் நெடுநேரம் தண்ணீருக்கு அடியிலேயே இருக்கக் கூடிய மிகப் பெரிய நீர்மூழ்கிகளாகும் இவற்றில் ஒவ்வொரு நீர்மூழ்கியும் கண்டம் விட்டுக் கண்டம் தாலும் 24 'ட்ரைடெண்ட்' ஏவுகணைகளைத் தாங்கிச் செல்லக் கூடியவை. இந்த ஏவுகணைகள் 800 கிலோ மீட்டர் பாய்ந்து சென்று தாக்கும் ஆற்றல் பெற்றவை. ஒவ்வொரு ஏவுகணையிலும் மிகவும் சக்தி வாய்ந்த எட்டு அணுகுண்டுகள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த ஏவுகணைகளைத் தற்போதைய 'பாசிடான்' நீர்மூழ்கிகளிலும், ஒவ்வொன்றிலும் 6 ஏவுகணைகள் வீதம் பொருத்தலாம். அமெரிக்கப் பாதுகாப்புத்துறை அமைச்சர் சென்ற ஜூலையில் அறிவித்தபடி, இந்த நீர்மூழ்கிகளில் ஏற்கனவே இந்த ஏவுகணைகளை அமெரிக்கா பொருத்தத் தொடங்கி விட்டது. 1981ம் ஆண்டுக்குள் 12 சப்மரீன்களில் இந்த ஏவுகணைகள் பொருத்தப்பட்டு விடும்.

இன்னும் அதிக நாச சக்தி வாய்ந்த 'டரைடெண்ட் - 2' ஏவுகணைகள் தயாரிக்கப்பட்டு, 'ஓஹியோ' ரக நீர்மூழ்கிகளில் பொருத்தப்படுமென்று வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகள் கூறுகின்றன. இவை 11,000 கிலோ மீட்டர் தூரம் பாய்ந்து தாக்கக் கூடியவை.

லாபப் பேராசை பிடித்த அமெரிக்க ஆயுத உற்பத்தித் தார்ப்பரேஷன்களின் ஆசையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகக் கூடிய விரைவில் 14 'ஓஹியோ' ரக நீர்மூழ்கிகளை உற்பத்தி செய்ய பெண்டகன் திட்டமிட்டிருப்பதாக 'யு. எஸ். நியூஸ் அண்ட் வொர்ட்ஸ் ரிபோர்ட்' சஞ்சிகை கூறுகிறது. அமெரிக்க மக்கள் செலுத்தும் வரிப் பணத்திலிருந்து இதற்காக \$0,000 கோடி டாலர் செலவிடப்படும்.

அமெரிக்க ராணுவத் துறையின் இந்த ஆக்கிரமிப்பு நோக்கங்களை நாம் புறக்கணிக்க முடியாது. சோவியத் யூனியன் இதற்குப் பதில் கொடுக்கும் முறையில் அதே போன்ற 'டைப்லூன்' என்ற கடற்படைச் சாதனத்தை உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அமெரிக்க சாதனத்தை விட இது எந்த விதத்திலும் குறைந்ததல்ல என்பதை, ராணுவத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் நான் கூற முடியும். ஆனால் இது நம் நாட்டின் பாதுகாப்பை வலுப்படுத்துவதற்காக, நம்மீது திணிக்கப்பட்ட ஒரு நடவடிக்கை என்பதை நான் மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஓஹியோ நீர்மூழ்கிகள் இல்லாமல் இருந்திருந்தால், டைப்லூன் நீர்மூழ்கிகள் தோன்றியே இராது. சோவியத் யூனியன் மீது ராணுவ மேலாண்மை பெற யார் முயன்றாலும் அது ஒரு வீண் முயற்சி என்பதை நெடுநாள்க்கு முன்பு அனைவரும் உணர்ந்திருக்க வேண்டும்.

ஆப்கானிஸ்தான் பகிரங்கத் தலையீடு

எஸ். எஸ். வாஸஸ்திரி

சுதந்திர நாடுகளின் உள்விவகாரங்களில் பகிரங்கமாகத் தலையிடுதல், சர்வதேச பயங்கரவாதத்தை ஊக்குவித்தல் என்னும் கொள்கையை விடாப்பிடியாக அமெரிக்கா பின்பற்றுகிறது என்பதை அண்மையில் ஜனாதிபதி ரீகனின் அறிக்கை தெளிவாக்கி விட்டது. அமெரிக்காவுக்குப் பல ஆயிரம் மைல்களுக்கு அப்பால் இருக்கும் ஒரு சுதந்திர நாட்டுக்குள் பயங்கரவாதிகளையும் நாச வேலைக்காரர்களையும் திருட்டுத்தனமாக அனுப்புவதுடன், அவர்களுக்கு ஆயுதங்களும் ராணுவப் பயிற்சியும் வழங்கி வருகிறது. அமெரிக்கா.

ஆப்கன் எதிர்ப் புரட்சியாளர்களுக்கு ஆயுதம் வழங்கி வருவது பற்றிய அமெரிக்காவின் வெளிப்படையான ஒப்புதல்கள், ஐரோப்பாவிலுள்ள அமெரிக்காவின் கூட்டாளிகளைக் குழப்பத்திலும் அதிர்ச்சியிலும் ஆழ்த்தியுள்ளன.

ஆப்கன் விவகாரத்தில் அமெரிக்காவின் தலையீட்டை ரீகனின் அறிக்கை அதிகார பூர்வமாக உறுதிப்படுத்தியுள்ளது என்று 'பிரான்ஸ் பிரஸ்' செய்தி நிறுவனம் எழுதுகிறது.

மிக இக்கட்டான நிலையில் பாகிஸ்தான் சிக்கிக் கொண்டுள்ளது. ஆப்கன் எதிர்ப் புரட்சியாளர்களுக்கும் நாசவேலைக்காரர்களுக்கும் பயிற்சியளிக்கும் முகாம்கள் பாகிஸ்தானில் இல்லை என்றும், அவர்களுக்குப் பாகிஸ்தானிலே இதர நாடுகளோ ஆயுதங்கள் வழங்கவில்லை என்றும், அண்மையில் சர்வதேச மாநாடுகளில் பாகிஸ்தான் அயல்துறை அமைச்சர் ஆகா ஷாஹி மாய்மால் அறிக்கைகளை வெளியிட்டார்; பாகிஸ்தானின் எந்தப் பகுதிக்கும் விஜயம் செய்து, உண்மைகளை நேரில் கண்டறியுமாறு சர்வதேச ஸ்தாபனங்களின் பிரதிநிதிகளுக்கு அவர் வேண்டுகோள் விடுத்தார். அமெரிக்க ஜனாதிபதி ரீகனும் பாதுகாப்புத்துறை அமைச்சர் வீன்பெர்கரும் விடுத்த ஒப்புதல் அறிக்கைகளுக்குப் பிறகு அவர் இடப்பொழுது என்ன சொல்லப் போகிறார்?

ஆகா ஷாஹியின் பொறுப்பற்ற அறிக்கைகளைப் பாகிஸ்தான் பத்திரிகைகளே பலமுறை மறுத்துள்ளன. அமெரிக்க ஜனாதிபதியின் ஒப்புதல் அறிக்கைக்கு முன்னர், 'முஸ்லிம்' என்னும் பாகிஸ்தான் பத்திரிகை இவ்வாறு எழுதியது: 'ஆப்கன் கொள்ளைக் காரர்களுக்கு ஆயுதம் வழங்குவதில் ஒரு கையாளாக மீண்டும் பணி புரியுமாறு விரைவில் பாகிஸ்தானை அமெரிக்கா கேட்டுக் கொள்ளும்'

'வாஷிங்டனில் தங்கியிருக்கும் பல ஆப்கன் கலகத் தலைவர்கள் அமெரிக்காவிடமிருந்து ஆயுதங்களைக் கோருகின்றனர்: எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, போர் விமானங்களை எதிர்த்துப் போராட, ஏவுகணைகளைக் கோருகின்றனர்.' என்று 'நியூயார்க் டைம்ஸ்' எழுதுகிறது. பாகிஸ்தானுக்காக ஆயுத சப்ளை பெருமளவில் அதிகரிக்கப்படும்; ஏனெனில், பாரதீச வளைகுடாவின் பந்தோபஸ்துக்கு பாகிஸ்தான் மிக அவசியம்; இன்றையச் சூழ்நிலையில், ஆப்கானிஸ்தானிலுள்ள சோவியத் - எதிர்ப்புக் கலகக்காரர்களுக்கு ஆயுதங்களை வழங்குவதற்கான ஒரே மார்க்கம் பாகிஸ்தான் தான்' என்று அது குறிப்பிடுகிறது.

பாகிஸ்தான் அதிபர் ஜெனரல் ஜியா-வுல் - ஹக்கை உள்நாட்டுப் பிரச்சனைகள் மேன்மேலும் வாட்டி வருகின்றன; எனவே தான் 'ஆப்கானிஸ்தானின் அச்சுறுத்தல்' என்ற கட்டுக்கதையை அவர் பரப்பி வருகிறார்.

பாரதி நூற்றாண்டு விழாவை நோக்கி.....

நூற்றாண்டு விழா 1982

தயாராகுங்கள்,

நகைச் சுவைக்கு ஒரு

‘டிங்கிரி’

அண்மையில் தெயிட்டி என்ற ஊரில் நாடகத்தில் நடித்துக் கொண்டிருந்தபோதே மாறடைப்பால் காலமானவர்தான் டிங்கிரி கனகரத்தினம் அவர்கள்.

பெரிய படிப்புப் படித்தவரல்ல. நவீன நாடக உத்தி முறைகள் தெரிந்தவரல்ல; மக்களை மயக்கும் நாடக விவாதங்களில் பங்கு கொண்டவருமல்ல இவர். ஆனால் சாதாரண பாமர மக்கள் இவரையும் இவரது நகைச் சுவை நடிப்பையும் விடிய விடியப் பார்த்து ரசித்து இவர் மீது ஒரு தனிப் பிரியமே வைத்திருந்தனர்.

இவர் மீது கலை உலகம் வைத்திருந்த அபிமானத்தை இவரது இறுதி ஊர்வலத்தில் காணக்கூடியதாக இருந்தது. பல்வகைப்பட்ட கலைஞர்கள் இவரது இறுதிச் சடங்கில் கலந்து கொண்டு டிங்கிரிக்குத் தகுந்த மரியாதை செலுத்திச் சென்றனர்.

டிங்கிரி நாடகத்திற்காக வடமாகாணத்தில் போகாத ஊரே இல்லை என்று சொல்லலாம். பாமர மக்கள் மத்தியில் அவரது நகைச்சுவை நடிப்புக்கு அத்தனை தூரம் செல்லாக்கிருந்தது. இவரது சகாவான சிவகுருவும் இவரும் சேர்ந்து விட்டால் மேடையில் ஆறு மணி நேரத்துக்கு அதிகமாக நகைச்சுவை வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தோடும். பெரும்பாலான இரவுகள் முழுவதுமே ரசிகர்கள் முன் நின்று அவர்களைச் சிரிக்க, சிந்திக்க வைத்த மக்கள் கலைஞன் அதே மேடையில் நடித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே, அதே மேடையில் மக்கள் மத்தியின் முன்னேயே தனது வாழ்க்கையையும் முடித்துக் கொண்டார்.

நாடகப் பிரதிக்கமைவாகத் தனது வசனங்களை ஒப்பிப்பதற்குப் பதிலாக சமயோசிதம் கருதி, சூழ்நிலைக்கு ஏற்பத் திடீர் திடீரென்று கருத்துக்களை நகைச் சுவைப் பாணியில் அள்ளியள்ளி வீசுவதில் அதி சமர்த்தர் டிங்கிரி. இலங்கையில் தயாராகிய பல சினிமாப் படங்களில் ஹாஸ்யப் பாத்திரங்களில் நடித்திருக்கும் இவர் சகல கலைஞர்களுடனும் ஒத்துப்போகும் நல்ல பண்புகளைக் கொண்டவர். சகோதரக் கலைஞர்களை மதிப்பதில் யாருக்குமே பின்நிற்காதவர்.

டிங்கிரி கனகரத்தினத்தின் நகைச்சுவைச் சம்பாஷணையைக் கேட்டுக் கேட்டு ரசித்தவர்கள் இன்றும் அன்றைத் தரமான ‘பகிடி’களைச் சொல்லிச் சொல்லிச் சிரிக்கின்றனர்.

நடிப்புத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கும்போதே, அதே நேரத்திலேயே மறைந்த டிங்கிரியை பாமர மக்கள் என்றுமே மறக்க மாட்டார்கள்.

யாழ்ப்புண துறை

தார் கொப்புளங்கள்

கே. விஜயன்

வீதியின் ஓரம்—

முழுமூளை வடிவானதொரு கல் அடுப்பு. அதன் மீது ராஜாம்பிரத்துடன் அமர்ந்திருக்கும் ரிப்பாவுக்குள் ‘கதகத’ வென கார் கொதித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

நீண்ட பெரிய கட்டைகளை அகற்குள் திணித்தும், எரிந்து மூலி கறுத்துவிட்டிருக்கும் கட்டைகளை உள்ளே தள்ளிக் கொண்டிருந்தான் ஜோசப். அவனுடைய நீண்ட அடர்த்தியான சாய்பாபா தலைக்கேசம், மயிற்றோகையென முன் சரிந்து முகம் மூடியது.

‘ஜோசப்!’

நிமிர்ந்தான், வியர்வை ஒழுரும் முகம் நிலத்தில் முளைவிட்டிருக்கும் மயிர்க்கற்றைகளின் நமைச்சல் பொறுக்க முடியாமல் ‘பரபர’ வென சொறிந்தான். கறுத்து, சுருங்கிவிட்டிருக்கும் கண்ணிமைகளுக்குள் புதைந்து விட்டிருக்கும் சிவந்த கண்களால் விழிந்துப் பார்த்தான்.

‘ஜோசப்!’

சுப்பவைசர் சுப்ரமணியம் தான் கூப்பிடுகிறார்; இல்லை கத்துகிறார்.

அவன் வேகமாக அவர் அருகில் போய் நின்றான்.

‘என்ன?’ அவன் கண்கள் கேட்டன. அவனால் வாயால் பேச முடியாதல்ல.

வா? ‘தார்’ இன்னும் கொதிக்க வேணும், அடுப்போட மாறடிக்காதே. அங்கை பார், அந்தப் பள்ளத்தை இன்னும் கொஞ்சம் கொத்தி சமப்படுத்து’

அவன் முகம் நிமிர்ந்து நிற்கிறது. அவன் கண்மணிகள் சுப்ரமணியத்தையே ஊடுருவ, வெய்யிலில் பொசுங்கி, கறுத்தும் சிவத்தும் முக நிலத்தில் ஆறென ஊற்றெடுத்து பெருகிக் கொண்டிருக்கும் வியர்வையைப் பார்த்தார் சுப்பிரமணியம்.. சில கணங்கள்தான். ‘சட்’ டெனப் பார்வையை விலக்கிக் கொண்டு, ‘சரி சரி வேலையைச் செய்’

லேசான உறுமல்

வேகமாக அவ்விடத்தை விட்டு நகர்ந்த சுப்ரமணியம். வீதியில் தூவப்பட்டுக் கிடக்கும் சரளைக் கற்களை மிதித்து, அரைத்து துவசம் செய்து கொண்டிருக்கும் டிராக்டரை நெருங்கி, டிரைவர் விண்டை நோக்கி பல் லெல்லாம் காட்டிச் சிரித்து ‘கல்லெல்லாம் அரைப்பட்டு பாதை செம்மையாகவிருக்கு’ என சிங்களத்தில் சொன்னார். விண்டன் வாயில் வைத்திருந்த சுஞ்சாச்

சுருட்டை கையிலெடுத்து திரும்பிப் பார்த்து மறுபடியும் வாயில் வைத்து ஓர் உறிஞ்சல் உறிஞ்சி லேசாகச் சிரித்து சிவந்து சிறுத்து விட்டிருக்கும் கண்களால் ஓர் அலட்சியப் பார்வை பார்த்தான்.

‘சரிதான் போடா’ என அவன் கண்கள் சொல்லின.

விண்டனைத் திருப்திப் படுத்தி விட்டோடாம் என்பது அவர் நினைப்பு.

ஜோசப் இன்னும் அவரைப் பார்த்துக் கொண்டுதான் நின்று நுந்தான். இதனைக் கண்டுவிட்ட சுப்ரமணியத்தாருக்கு நடுக்கமெடுத்தது. இந்தச் சண்டிப் பயல்களை வைத்து வேலை வாங்க முடியாது என்றுதான் இந்த ஊமைத் தமிழனை வைத்து வேலை வாங்கலாமென்று பார்த்தால் அவன் வேறு முறைக்கிறான். என்ன சங்கமம்! மனம் எண்ணி குமைகின்ற பொழுது உடம்பில் சிறு உதறல். ‘எண்டாலும் இவனைச் சமாளிக்கலாம், தமிழன் தானே!’ என்று பலவாறு கண்ணை அலைகள் நெஞ்சில் குதித்து கும்மாளித்துப் பாய்ந்து விரிந்து படர்கின்றன. நாடிக்கட்டையை விரல் நக நுனியால் நறுக்கியவாறே யோசனையில் ஆழ்ந்து நிற்கிறார்.

‘ஜோசப்! தம்பி ஜோசப்! நேரம் போகுது நீதான் கெட்டிக்காரன் சொன்ன வேலையை சட்டுபுட்டெனச் செய்வாய் அது தான் உனக்குச் சொல்றேன், கடப்பாறையை எடுத்து ரோட்ட நொறுக்கு’

‘கடகட’ வெனச் சொல்லி விட்டு, ஏதோ பெரிய தமாசை ரகிப்பவர் போல ‘கபகப’ வெனச் சிரிக்கிறார்.

ஜோசப் இன்னும் அவரைப் பார்த்துக் கொண்டுதான் நிற்கிறான். சுப்ரமணியத்தாரின் சர்

வாங்கத்தையும் அவன் அளந்து கொண்டிருந்தான். நரையும் கறுப்புமான தலைக்கேசம். பெரிய நெற்றிக்குக் கீழே விசாலமான கண்களும், சுருக்கம் விழுந்த முகமுமாகத் தோற்றமளிக்கிறார்.

ஜோசப்பின் நெஞ்சில் பர்தாப்பால் சுரக்கிறது. இந்த மனிதன் ஏன் கஷ்டப்படுகிறது என எண்ணினாலே என்னவோ காடென மண்டிக்கிடக்கும் தலைக் கேசத்திற்குள் விரல்களை நுழை வித்து பரபரவெனச் சொறிந்தான்.

சுப்ரமணியத்தார் தெய்வ தரிசனம் பெற்றவர்போல முகம் மலர்ந்தார். ஜோசப் தலையைச் சொறிந்தானென்றால் வேலைக்குத் தயாராகிவிட்டான் என்றுதானே பொருள்.

ஜோசப்பின் கைகள் கடப்பாறையைத் தூக்கித் தூக்கி வீதியைத் தாக்குகின்றன.

மரநிழலில் நின்று கொண்டிருக்கிறார் சுப்ரமணியத்தார். அவன் மனம் பலவாறான எண்ணங்களில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றது. நாளைக்குத் திறப்புவிழா. பிரதம மந்திரியும், ஜனாதிபதியும் வருவதைத் தந்து இந்தப் புதிய கட்டிடத்தை திறந்துவைப்பார்கள். அவர்கள் வருகின்ற பொழுது வீதியெல்லாம் சுத்தமாக இருக்க வேண்டுமென்பதும், பழுதில்லாமலிருக்க வேண்டுமென்பதும் நகரசபை பெரிபவரின் கட்டளை. அந்தப் பணியைக் கதிர்காமக் கந்தனுக்கு தூக்குகின்ற காவடிப்பணியரக தலையில் சுமந்து கொண்டு சுப்ரமணியத்தார் வீதி செப்பணிதும் சுரகமாடுகிறார்.

மூன்று நாட்களாக இந்த வேலை நடக்கிறது. இரண்டாம்

நாள் மத்தியான னேளையில் தான் சுப்ரமணியத்தார் அங்கே வந்தார். அட, என்ன இது தொழிலாளர்களெல்லாம் மரத்தடியில் பிட்டுக் கச்சேரியல்லவா நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்வாங்கமும் படபடத்துப்போன அவர் என்ன செய்வது என நிலை தடுமாறினர்.

அப்பொழுதுதான் அவர் கண்கள் அந்தப் புதிய ஆளைக் கண்டன. அவன்தான் ஊமை யன் ஜோசப். முனிசபாவிட்டியில் புதிதாக வேலைக்குச் சேர்த்தவன்.

பல வருடங்களாகவே இந்தப் பாதை சீர்கெட்டுக் கிடக்கிறது. மீண்டும் பள்ளமுமான அந்த இடத்தில் பல பள்ளிக்கூடக் குழந்தைகளின் உயிர்களை விபத்துக் கழுகு கொத்திச் சென்றுவிட்டது. எத் தையோர் பெட்டிசன்கள் போயும் மழைக் காலங்களில் வீதி குளமும் குட்டையுமாகத்தான் இருந்தது. எனினும் வருடா வருடம் நகரசபை வீதி செப்பணிதும் செலவிற்கான பகுதியில் அந்த வீதியின் பேரும் பதிவாகிக் கொண்டுதானிருந்தது.

அரசாங்கத் திட்டப்படி இந்த வீடமைப்புத் திட்டம் வடிந்ததும், அதன் திறப்புவிழா விற்கு ஜனாதிபதியும், பிரதம மந்திரியும் வருகிறார்களென்றதும் போலிகாரியும், சுப்ரமணியத் தாரும் உதறெடுத்துப் போனார்கள்.

வேலை மும்முரமாகிவிட்டது. ஆனால் எந்தத் தொழிலாளிதான் அவர்கள் பேச்சைக் கேட்கிறான். அந்நகமான தொழிலாளிகள் வேலைக்கு ஒழுங்காக வருவதே இல்லை. எனினும் அவர்களுடைய பெயர்களை சுப்ரமணியத்தார் பதிந்துவிடுவார். மாதக் கடைசியில் அந்தத் தொழிலாளர்கள் அவருக்கு சம்திங் கொடுக்கத்

தவறுவதில்லை. கிட்டத்தட்ட மூன்று நான்கு நாறுக்கள் ஒழுங்கான வருமானம். இந்த இலட்சணத்தில் அவர்களை வைத்து வேலை வாங்க அவரால் முடியுமா? அந்த ஊமைத் தமிழன் ஜோசப்தான் சரணாகதி. மாட்டை அருட்டி உருட்டி வேலை வாங்கிவிடலாமே.

ஜோசப் வியர்வை ஒழுக ஒழுக வீதியைக் கொத்தி கற்களை கிளற, டிராக்டர் இரும்பு உருளைகளைக் ‘கடகட’ வென உருட்டி, கற்களைத் துவசம் செய்து சமப்படுத்தி முடிய, தார் கொட்டி, மணலைத் தூவிவிட்டால் நாளை விடியவில் வீதி ‘பளபள’ வென்றிருக்கும்.

‘குசுகு’ வென குள்கொட்டி என்ன வெய்யில், என்ன வெய்யில் அலறிக் கொண்டு மரத்தடி நிழலில் நிற்கிறார் சுப்ரமணியம்.

தொழிலாளர்கள் ஆளுக் கொரு மூலையில் குத்தி பீடிப் புகையும் கஞ்சாக் குடியுமாகக் கண் சிவந்து கிடக்க, ஜோசப் மட்டும் வெய்யிலில் எரிந்து கருகி வீதிக்குத் தார் வார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். அவன் காலை யிலிருந்தே தன் வேலையைத் தொடங்கிவிட்டான். கல் அடுப்புச் செய்து, அதன் மீது தார்ப் பீப்பாவை நிமிர்த்தி வைத்து கட்டைகளைத் திணித்து மண்ணெண்ணெய் கொட்டி கபகப வென நெருப்பெரியச் செய்து கொதிக்கும் ஆவி பறக்கும் கரும் தாரை அள்ளிக் கொட்டி வீதியில் வாரிக்கிறான்.

மரத்தடியில் நாடி சொறியும் சந்நியாகியாகிவிட்டிருந்த சுப்ரமணியத்தாரின் கண்களில் தூரத்தே வந்து கொண்டிருந்த பச்சை நிற டட்சன் தெரிந்து விட்டது. கார் அண்மிக்கும் முன்னரே மின்னல் வேகத்தில் தாவி ஓடிய அவர் ஜோசப்பின் கையிலிருந்த தார் வார்ப்பைப் பறித்தெடுத்தார்.

‘ஆ..... ஐயோர் அம்மா!...’ ஜோசப்பின் ஆத்மா அலறியது, சுப்ரமணியத்தார் இழுத்த தார் வார்ப்பு அவன் கால்கள் மீதல்லவா நடந்தது. அவன் கால் மாறி கால் மாறி குதிக்குதியெனக் குதிக்கிறான். மேலதிகாரியின் கார் அருகில் வந்த பொழுது சுப்ரமணியத்தார் இவ்வுலகையே மறந்து மும்முரமாகத் தார் வார்ப்பு வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தார்.

தொழிலாளர்களெல்லாம் கலவரமடைந்து எழுந்தார்கள்.

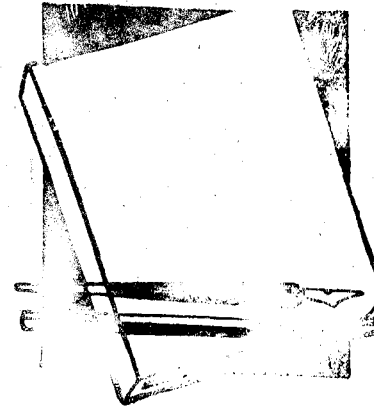
திறப்பு விழா சிறப்பாக நடந்தது. மிகவும் துப்புரவாக இருப்பதாகச் சொல்லி நகரசபை மேலதிகாரிக்கு புகழ்மலை. உளம் மகிழ்ந்த மேலதிகாரி இரண்டு கடிதங்களை டைப்செய்தார். ஒன்று சுப்ரமணியத்தாருக்கு சம்பள உயர்வு, மற்றது வைத்தியசாலையில் தார் கொப்புளங்க ளோடு துன்பக்குரல் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கும் ஜோசப்பிற்கு கவனக்குறைவு. வேலை செயல் லும் பொழுது அதிகாரியை முறைத்துப் பார்த்தல் போன்ற குற்றங்களுக்காக வேலை நீக்க அறிவிப்பு.

அன்பளிப்பு

கொழும்பு ரெஸ்ரோறன்ஸ்

77, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

கடிதம்

ஈழமும், இந்தியாவும் கடலால் பிரிக்கப்பட்ட தேசங்கள். பண்பாட்டிலும், மொழியிலும் ஏறத்தாழ இரு நாட்டுத் தமிழர்களும் ஒன்றுபட்டே உள்ளனர். அந்த நிலையில் சில வேற்றுமைகள் இரு நாட்டு இலக்கிய உலகிலும் நிகழ்கிறது. அதாவது இந்தியாவில் இருந்து வெளியாகும் வர்த்தகச் சஞ்சிகைகள் முதல் சாதாரண நூல்கள் வரை எளிதாக ஈழத்திலே கிடைக்கிறது. ஆனால் ஈழத்து இலக்கியத்தை விரும்பும் ரஸிகர்கள் இந்தியாவில் இருந்தும் அங்கு (ஈழத்திலே) வெளியாகும் தமிழ் நூல்கள், சஞ்சிகைகள் இங்கு கிடைப்பது இல்லை.

எனவேதான் ‘எங்கள் இலக்கிய சஞ்சிகைகளின் விற்பனை தடை செய்யப்படுகிறது’ என ஈழத்து முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் விடுக்கும் கேள்வி மிக நியாயமானதே! ஆனால் தற்போது இந்திய வர்த்தகச் சஞ்சிகைகள் ஈழத்து நாவல்களையும், சிறுகதைகளையும் வெளியிடுவதோடு ‘ஈழத்து சிறப்பிதழ்’ என தனியாக ஒரு இதழையும் வெளியிட முன் வந்துள்ளன. இந்த நிலையில் இந்த இதழ்களின் இறக்குமதியைத் தடை செய்ய வேண்டும் என்பது இப்போது நியாயமாகாது. மஞ்சள் பத்திரிகைகளின் இறக்குமதியைத் தடை செய்யச் சொன்னால் அது நியாயமாகும். ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் தங்கள் அரசுடன் இறக்குமதியை எதிர்த்துப் போராடுவதை விட இந்தியாவில் ஈழத்து இலக்கியங்களை இறக்குமதி செய்யச் சொல்லி இயக்கத்தைத் திருப்பலாம். இந்தியாவில் தங்கள் நாட்டு இலக்கியம் பரவுமானால் மல்விகையின் ‘ஆனந்த விகடன்’ அருள் சுப்பிரமணியமும் போன்ற கட்டுரைகள் தேவை இல்லாதது. இங்கு நான் இந்திய வர்த்தகச் சஞ்சிகைகளுக்கு வக்காலத்துப் பெறவில்லை என்பதை ஈழத்து இலக்கிய ரஸிகர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

அப்படி ஈழத்து இலக்கியங்களை இந்தியாவில் இறக்குமதி செய்தால் ஒழிய இந்திய சஞ்சிகைகளை ஈழத்திலே இறக்குமதி செய்ய அனுமதிக்கக் கூடாது என ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் கோரிக்கை

வெளியிட்டு அதன் மூலம் இறக்கும்தித் தடை செய்யப்பட்டால் அது வரவேற்கக் கூடியதே!

இந்தியாவில் ஈழத்து இலக்கியம் அதிக அளவில் இறக்குமதி செய்யப்படுமானால் இரண்டு நன்மைகளை நாங்கள் அடைய முடியும். ஒன்று தற்போது இந்திய சந்தாதாரர்களுக்கு அனுப்பப்படும் விலையில் சிறிது குறைவு ஏற்படலாம். மற்றொன்று இரண்டு நாட்டு எழுத்தாளர்கள் வாசகர் மத்தியில் ஒருங்கிணைப்பு ஏற்படும்.

இரண்டாவதாக ஒரு கருத்து ஆழ்ந்து நோக்கத்தக்கது. 'மல்லிகை' ஆசிரியர் முன்னைய மல்லிகை இதழ் ஒன்றில் 'ஈழத்திலே' பேரூ பிடிக்கும் ஒரு முற்போக்கு எழுத்தாளன் 'தென்னிந்திய வர்த்தக சஞ்சிகைகளின் சாக்கடை இலக்கியத்தை எதிர்ப்பதோடு, ஈழத்து இலக்கியத்தை வளர்க்கும் பணியிலும் ஈடுபட வேண்டி உள்ளது' என குறிப்பிட்டு இருந்தீர்கள். ஆனால் இந்திய சாக்கடை இதழ்களை விட ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் சாக்கடை இலக்கியத்தைப் படைப்பதில் வல்லவர்கள் என்பதை நிரூபிக்கின்றனர்.

இந்தக் கட்டுரை நம் இரு நாட்டு எழுத்தாளர்கள், சஞ்சிகையாளர்கள், வாசகர்கள் மத்தியில் மாற்றம் விளைய வேண்டித் தொடுக்கப்பட்டது.

மாணு மதுரை.

எஸ். துரைமுருகானந்தம்

2---

நைஜீரியா வந்து 3 மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. நான் தற்சமயம் நாட்டுப்புற பள்ளிக் கூடமென்றில் ஆங்கில மொழியும் இலக்கியமும் படிப்பிக்கின்றேன். இந்நாட்டிலுள்ளவர்களுக்குப் படிப்பதற்கு சகல வசதிகளுமுண்டு. உடுப்பு, உணவு, புஸ்தகங்கள் இலவசம். அதுவும் நைஜீரியாவின் வடபகுதியிலுள்ளவர்களுக்கு.

கடுனாவில் வசிப்பவர்கள் ஹௌசா மக்கள். ஹௌசா மொழியினர். அதிகமானோர் இஸ்லாமிய மதத்தைத் தழுவியவர்கள். மிகவும் பின் தங்கியவர்கள். கல்வியில் அதிகம் கவனம் செலுத்துவதில்லை. மதத்தைப் பொறுத்தவரையில் மிகவும் தீவிரவாதிகள். கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கல்வியில் அதிக முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். மேற்படிப்பைத் தொடருவதற்கு மிகவும் ஆர்வம்.

நானிருக்கும் இடத்திற்கு மக்கார்பி என்று பெயர். இங்கு கரும்பு அதிகமாகப் பயிர் செய்கிறார்கள். அதைவிட மின்காய் (பெப்பே என்று சொல்லுவார்கள்) பருத்தி ஆகியவற்றைப் பயிர் செய்கிறார்கள். மழைகாலத்தில்தான் பயிர் செய்வார்கள். அப்பொழுது சோழன், மரவள்ளி முதலியன பயிர் செய்வார்கள். மரக்கறி சாப்பிடுவது குறைவு. இறைச்சி நல்லாகச் சாப்பிடுவார்கள்.

ஆண்கள் மிகவும் சோம்பேறிகள். வெயிற் காலத்தில் மரநிழலில் படுத்துத் தூங்குவார்கள். பெண்கள்தான் எல்லா வேலைகளையும் செய்ய வேண்டும் — செய்கிறார்கள். குடும்பக் கட்டுப்பாடு என்பது கிடையாது.

நகரங்களில், ஷாரியா, ஐடு போன்ற இடங்களில் ஆண்கள் பெண்கள் மிக நாகரிகமடைந்துள்ளார்கள். பல ஸ்தாபனங்களில் பெண்கள் வேலை செய்கிறார்கள். ஸ்கூட்டர் தொடக்கம் கார்வரை ஓட்டுவார்கள். மேற்கத்தைய பழக்க வழக்கங்களில் அதிக ஈடுபாடு உடையவர்கள். எங்கள் மக்கள் சாராயம், கள்ளக்குடிப்பதுபோல் ஆண்கள், பெண்கள் இருபாலாரும் பீயர், வைன், பிராந்தி குடிப்பார்கள்.

தற்சமயம் ஆட்சி செய்து வரும் கட்சி என். பி. என். இதை ஒரு தேர்தல் கட்சி என்று கூறுவார்கள். 0 மானிலங்களில் 0 மானிலங்களைவிட மற்றவையெல்லாம் இவர்கள் ஆட்சியில்தான். மத்திய அரசாங்கம் இவர்கள் ஆட்சியில்தான் கடுனாவிலும், காடுனாவிலும் வேறு நாலு மாநிலங்களிலும் ஆட்சியிலிருப்பது பி. ஆர். பி. 'மக்கள் விமோசனக் கட்சி' என்று கூறலாம். ஒருவிதமான சோசலிசம் பேசுவார்கள். பேசுகிறார்கள். சாதாரண மக்கள் மத்தியில் இவர்களுக்கு நல்ல செல்வாக்கு. பொதுக் கூட்டங்களுக்குச் சிவப்புச் சேர்ட்டும் தொப்பியும் (குல்லாவும்) அணிந்து செல்வார்கள். படித்தவர்கள் மத்தியில் பதவியிலுள்ளவர்கள் மத்தியில் இவர்களுக்குச் செல்வாக்கு இல்லை. என். பி. என். கடைப்பிடிக்கும் கொள்கை முதலாளித்துவம் லஞ்ச ஊழல்கள் அதிகம். டாஷ் (லஞ்சம்) கொடுக்காவிட்டால் ஒன்றும் செய்விக்க முடியாது. பதவியிலிருப்பவர்கள் பணம் சேகரிப்பதில் அதிக ஊக்கமுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

பொதுப் போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் குறைவு. சொந்தக் கார் இல்லாமல் போகவர முடியாது. மல்லிகைக்கும் உங்களுக்கும் நல்லாழ்த்துக்கள்.

நைஜீரியா:

செ. இராஜசிங்கம்

3---

மலையக மலர் வெளியிடுவதாகத் தங்களின் அறிவிப்பைப் பார்த்தேன். ரொம்பவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. காரணம் குறிஞ்சி நிலத்தில் இலக்கியமே இல்லை எனப் பலர் இன்றும் நம்பிக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் வளர்ந்து வரும் இளைப தலைமுறைப் புதிய சிந்தனையாளர்கள் இன்று பல கோணங்களில் தமது ஆக்கப் பணிகளை உருவாக்கி வருகின்றனர் என்பதைச் சிலரே அறிவர்.

இப்படியான இளம் துளிகளுக்குச் சரியான ஊன்றுகோல் இல்லாத காரணத்தால் பல துளிர்ந்து வரும் சமயங்களிலேயே வாடிக் கருகிப் போய்விடுவதுமுண்டு.

பழையவர்கள் இன்று எழுதுவதேயில்லை: முன்னைய பெயரில் இன்றும் இலக்கியவாதிகளாக நடமாடி வருகின்றனர். அதற்கு மாறாகப் புதிய தலைமுறையைச் சேர்ந்த படைப்பாளிகள் புதிய புதிய உத்தி முறைகளைப் பாவித்து எழுத்துலகில் முகிழ்ந்து வருகின்றனர். என்னைக் கேட்டால் இவர்களைத் தேடிப் பிடித்து மலையக மலரில் எழுதவைக்க வேண்டும் என்றே நான் கருதுகின்றேன். இந்தப் பகுதிகளில் இலக்கியக் கூட்டங்கள் நடப்பது அரிது. எனவே — இப்படியான இளைய தலைமுறையினருக்கு வழிகாட்டல்களும் இல்லாமல் போய்விடுகின்றன. மலையக மலர் சிறக்க எனது வாழ்த்துக்கள்.

ஹட்டன்.

ந. பி. மணி

வாஷிங்டனில் பயங்கரச் செயல்

ஜி. கெரால்டோவ்.

அமெரிக்க ஜனாதிபதி ரீகனைக் கொல்வதற்கு நடைபெற்ற முயற்சி குறித்து ஜி. நா. பொதுச் செயலாளர் குர்த் வால்தீம் கருத்துத் தெரிவிக்கையில், 'இது ஒரு திட்டமிட்ட பயங்கரச் செயல்' என்கிறார். ரீகனைக் கொல்ல முயன்றவன், வலதுசாரி பாசிஸ்டு ஆதரவுக் குழுவைச் சேர்ந்தவன் என்று தெரிகிறது.

இந்தப் பயங்கரச் செயல் குறித்து, ஏனைய நாடுகளின் மக்களைப் போலவே சோவியத் மக்களும் அதிர்ச்சி அடைந்துள்ளனர். துப்பாக்கிக் குண்டுகள் மூலம் அமெரிக்க அரசியல் போக்கில் மாறுதல் ஏற்படுத்த முயல்வது ஏறத்தாழ ஒரு வழக்கமான போக்காகி விட்டது; இது குறித்துச் சோவியத் மக்கள் சீற்றம் கொண்டுள்ளனர். ஜோன் கென்னடி, ராபர்ட் கென்னடி, மார்ட்டின் லூதர் கிங் ஆகியோர் துப்பாக்கிக் குண்டுகளுக்குப் பவியானது நம் நினைவுக்கு வருகிறது. அமெரிக்காவில் துப்பாக்கி வணிகத்தைக் குறைப்பதற்குப் பல ஆண்டுகளாக முயற்சி செய்யப்படுகிறது. எனினும் அது பலன் தரவில்லை. எனவே, கொலைகளும் பயங்கரச் செயல்களும் அமெரிக்க வாழ்க்கை முறையோடு இணைந்த அம்சமாகி விட்டன.

'இது போன்ற ஒரு நிகழ்ச்சியை நான் எதிர்பார்த்தேன். அமெரிக்க சமுதாயத்தின் போக்கு இன்று இப்படித்தான் உள்ளது' என்று ஜனாதிபதி ரீகன் அண்ணன் நீல் ரீகன் கூறினார்.

'பயத்திலிருந்து விடுதலை பெறுதல்' என்பது, அடிப்படை யான மனித உரிமைகளில் ஒன்று. இந்த உரிமைகளைச் சர்வ தேச பயங்கரவாதம் அச்சுறுத்துகிறது என்று அண்மையில் ஜனாதிபதி ரீகன் உரையாற்றினார். 'துப்பாக்கிச் சூடுகளின் களம்' என்று அழைக்கப்படும் அமெரிக்க நாட்டில், 'பயத்திலிருந்து விடுதலை பெறும்' நிலை எவ்வாறு உள்ளது என்பதை வாஷிங்டனில் நடைபெற்ற பயங்கரச் செயல் காட்டுகிறது. சென்ற ஆண்டில் வாஷிங்டனில் 02 பேரும், நியூயார்க்கில் 1,700 பேரும், வாஸ் ஏஞ்செல்கில் 1,000 பேரும், டெட்ராட்டில் 548 பேரும் கொல்லப்பட்டனர். ஒரு லட்சம் பேரில் எத்தனை பேர் படுகொலை செய்யப்படுகின்றனர் என்று பார்க்கும் பொழுது, நியூயார்க்கும்கூட லாஸ் ஏஞ்செல்கும்கூட குற்றப் பட்டியலின் நடு கிளவிலாண்டுக்கு முதலிடம் இடத்திற்குத் தள்ளப்படுகின்றன. ஆண்டில் 280 பேர் அங்கே கிடைக்கிறது. அதாவது சென்ற ஆண்டில் 280 பேர் அங்கே கொல்லப்பட்டனர். சதவிதப்படி பார்த்தால், இது மிக அதிகமாகும். 48.9 சதவிதமாகும். அட்லாண்டாவில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள் குறித்து, நிகரோ குழந்தைகள் தொடர்ச்சியாகப்

படுகொலை செய்யப்படுவது பற்றி உலக மக்கள் அதிர்ச்சி அடைந்துள்ளனர். 'அட்லாண்டாவில் பயங்கரச் செயல்கள்' என்ற தலைப்பில் இந்த நிகழ்ச்சிகளை 'நியூஸ் வீக்' விபரித்துள்ளது.

அமெரிக்காவில் குற்றங்களும் பயங்கரச் செயல்களும் அதிகரிக்கக் காரணம் என்ன? அமெரிக்க மக்களிடையே பயம் அதிகரித்துள்ளது; எனவே, துப்பாக்கிகளை விலைக்கு வாங்குவோரின் தொகையும் பெருகியுள்ளது; துப்பாக்கிகளும் அடிக்கடி பயன்படுத்தப் படுகின்றன. 'அசோசியேட்டட் பிரஸ்' கூறுவது போல, 'அமெரிக்கச் சமுதாய அமைப்பு நொருங்கி வருகிறது' என்ற எண்ணம் பல அமெரிக்கர்களிடையே வளர்ந்து வருகின்றது. எனவே 'அவர்கள் ஆயுதபாணி ஆகின்றனர்' துப்பாக்கியால் கடும் முறைகளைப் பயின்று வருகின்றனர்.

ரீகனைச் சுட்டுக் கொல்ல முயன்ற ஜான் ஹிங்க்லி என்பவன், டல்லாஸ் நகரிலுள்ள கமிஷன் கட்டையில் ஒரு சோடி பிஸ்டலை வாங்கினான். அவற்றுக்குப் பதிலாக ஒரு கித்தாரையும் டைப்ரைட்டையும் கொடுத்தான்.

'எதிர்காலத்தில் இது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் மீண்டும் நடைபெறாமல் தடுப்பதற்கான சட்டங்களை அமெரிக்க மக்கள் பிரேரணை செய்ய வேண்டும்' என்று ரீகனின் மகள் மார்வீன் அறிக்கை விடுத்துள்ளார். ஆனால் துப்பாக்கி வணிகம் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று அவர் கோரவில்லை. இத்தகைய கட்டுப்பாட்டை அமெரிக்க கன்சர்வேடிவ்களும், வலதுசாரிகளும் விரும்பவில்லை.

அமெரிக்காவில் பலாத்காரச் சூழ்நிலை நிலவுகிறது என்றும், ஜனாதிபதி ரீகன் சுடப்பட்ட போன்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கு இதுவே விளைநிலம் என்றும், அமெரிக்கச் சமுதாய இயலாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

'தானதருமங்களைத் தன் வீட்டிலிருந்தே தொடங்க வேண்டும்' என்பது ஓர் ஆங்கிலப் பழமொழி; பயங்கரச் செயல்களுக்கு எதிராகப் போராடப் போவதாகப் பிரகடனம் செய்துள்ள அமெரிக்க ஆட்சியாளர்கள், அமெரிக்காவில்தான் இதை முதலில் அமுல் நடத்த முன்வர வேண்டும்.

நாம் பெரும்பாலும் நித்தனையிலேயே வாழ்கிறோம். இது நம்மை ஓரளவு கெடுத்து விடுகின்றது. நாம் நிர்ணயம் செய்கின்றோம், ஆனால் உணர்வதில்லை.

பக்கத்தில் இருப்பதெல்லாம் மனிதவானவை; தூரத்தில் இருப்பதெல்லாம் அருமையானவை.

பயந்தான் நம் எல்லோருடைய அறிவுக்கும் காரணம். பயத்திற்கு நாம் அடிமைப்பட்டு விடுகிறோம். நம்முடைய பயத்தை சிலர் தங்களுக்கு அநுகூலமாக்கிக் கொண்டு நம்மை மேலும் பயமுறுத்துகிறார்கள்.

கார்க்கி

மாரு நிலையின் மறுதலைகள்

சி- சுதந்திரராஜா

பொட்டுவுக்கு இப்போது அடிக்கடி கோபம் வருகிறது. எதற்கெடுத்தாலும் கோபப்பட்டுப் பழகி விட்டாள். கரும்புக் காடு கிசுகிசுவென அடர்த்தியாக வளர்ந்திருக்கிறது. அன்னசித் தோட்டத்தில் எல்லாமே குலை தள்ளியபடி நன்றாகவே தெரிகின்றது. ஆனால் பொட்டு கோபப்படுகின்றாள்.

அவளுக்குச் சரியான ஒரு ஆண்துணை வாய்க்கவில்லை.

நல்லதண்ணிப் பக்கத்திலிருந்து ஒருத்தன் சிலநாள் சுகித்திருந்துவிட்டுக் கம்பி நீட்டிவிட்டான். ரெட்டப்பாதையிலிருந்து வேறு ஒருத்தன் வந்து சிலநாள் பசியாறித் துணைக்கிருந்தான். பொட்டு இவர்களைப் பற்றியோ கேள்விப்படும் அவதூறுகளைப் பற்றியோ அலட்டிக் கொண்டவளாகவே தெரியவில்லை. ஒழுக்கம் எந்த விதத்தில் விருப்பம் தரும் என்பதில் எல்லாம் அக்கறைப் பட்டவளாயுமில்லை.

கடுகண்ணாவ வீதியின் முகப்புப் பள்ளத்தில் அவளது சேனை வெள்ளி தோறும் முற்றிய கரும்பும், அன்னசியும் கம்பனையின் வாரசு சந்தைக்கு வெட்டி விடுவாள். அவளுக்கு மட்டும் கருப் பந்தடிகளின் பதமும், அன்னாசியின் கனிவுத் தெரியும். மற்றும்

படி கம்பனைச் சுவாத்தியத்திற்கு நீருற்றிப் பயிர் வளர்த்தெடுக்க வேண்டும் என்கிற கேள்விக்கே இடமில்லை. இடையிடை முதுமை தட்டிய மங்குல்தான், றீரியான் மரங்கள் கூட நிற்கக் காணலாம்.

எல்லாமே ஆண்டியாப்பின் னையாரின் உடமை. அல்லும் பகலும் அனவரதமும் ரத்தமும் கதையுமாகி நிற்பவள் பொட்டு ஒருத்திதான். உற்பத்தியில் ஒன்றிப் போய் உழைப்பைச் சிந்தும் உரிமை பொட்டுவுக்கு மட்டுமே. மற்றும்படி ஆண்டியாப்பின்னையாரின் விரலிடுக்கின் அசைப்பின்றி துரும்பு கூட சேனையை விட்டு எல்லை மீறல் செய்த நிகழ்ச்சி கிடையவே கிடையாது.

அன்றைய தினம்—

பூண்டுலோயாத் தேயிலைத் தோட்டத்திலேயிருந்து விரட்டப் பட்டவளாக இருக்கக் கூடும். அவளைச் சிவப்பியே கைத்தாங்கலாகச் சேனை வரை அழைத்தும் வந்தாள். முருங்கைப் பிஞ்சுச் சக்கையாக உடலம். பட்டினியின் கைவண்ணம். அலைச்சல்களின் ஒட்டுமொத்தம். நரம்பெல்லாம் கருந்தோலில் வெளித் தெரிந்தது.

காவியும், வெற்றிலைக் கறளும் கொண்ட பற்கள் இடுக்கிக் கொண்டிருந்தன. குளிரில் பல

நாள் நிறந்த தேகத்தோடு வெளிக் கிடந்த அடையாளங்கள். ஆனாலும் இருபது வயதும் தேறி பிராத இளமையைத் ததும்புகிறது முகவெட்டு.

பொட்டுவுக்கு வந்தவளை அலசி ஆராயும் பெற்றி வாய்க்கவில்லை. சிவப்பி அழைத்து வந்த திவிருத்து அவள் உதவியைக் கோரியே வந்திருக்கிறாள் என்பதெல்லாம் சட்டென்று புரிந்து விட்டது.

சிவப்பியும், பொட்டுவும் சாமிமலைத் தேயிலைத் தோட்டங்களிலிருந்தே நகர்ப்புறச் சூழலைத் தேடி வந்தவர்கள்தான். சிவப்பிக்கோ பொட்டுவைப் போல காளியம்மா, முனியம்மா எனத் தோட்டி வேலை செய்கிற அத்தனை கூலிப் பெண்களையும் நன்றாகத் தெரியும். ஒரு பட்டாளமே திரட்டி வரும் பெருவல்லமை கொண்டவள்.

சேனையிலே விரவிக் கிடந்த அழகிய அன்னசித் துண்டுகளைக் கீறியெடுத்து வந்தவளுக்குத் தின்னத் தந்தாள்.

பல்லிடுக்கில் நுழையக் கூட மறுத்துக் கெண்டிருந்தது அன்னசித் துண்டுகள்.

அந்நேரம் பார்த்து ஆண்டியாப்பின்னையும் வந்து சேர்ந்தார்,

பார்த்தார்.

விஷயம் புரிந்துவிட்டது.

‘எடி மாடே...! உங்கப்பன் வீட்டுச் சொத்தா? தெருவில் போயிற நாய்கிட்ட ஊட்டிக் கிட்டு இருக்க?’

‘இல்லீங்க தொர’

பொட்டு நாக்குமுறினால்.

எந்தக் கை அத்தனை தொலைவு கழிவிரக்கம் காட்டிப் பரிமாறியதோ அந்தக் கை முழுமையும் வழங்காதபடிக்கு

விலையேற்றம்

வாழ்வுக் காட்டில் பசித்தாக்கம்—
தாளாமல் அலையும்
மனித உடல்களை
விலைவாசி வேங்கைகள்
வீறு கொண்டு—
விரட்டுகின்றன.

தமிழ்ப்பிரியன்

பொட்டு மீது பக்கத்திலிருந்து கொள்ளிக் கட்டையை எடுத்து வீசியெறிந்தார். மூக்கு விம்மி ஊதிக் கொண்டிருந்தது. கண்கள் கனலைக் கக்கின. முகம் பேயறைந்து போயிருந்தது.

தணலில் பொட்டுவின் பசங்கரங்கள் அவிந்தன.

அதே வேளையில் சிவப்பியின் கைகள் புளியங்காய் ஆயப் போனதாகி விடவேயில்லை.

சிவப்பியின் ஆக்ரோஷக் கெம்புதலில் ஏதோ ஒன்று உருளப் போவது வெகு நிச்சயம் என்று சிறு குழந்தை கூட அருமானித்து ஆர்ப்பரிக்கும்.

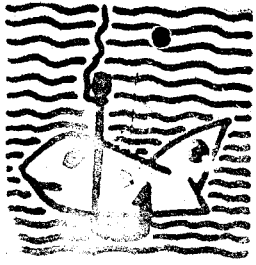
அன்னசியை அறுத்த அரிவாள் சிவப்பியின் கையோடு கையாகி அத்துவிதமாய் இறுகி உருக்கோடு உறுதியான பிணைப்பாகிப் போயிருந்தது.

சிவப்பியைத் தடுக்க எந்தப் பூச்சாண்டியாலும் முடியாது. ஏனெனில் அவளுக்குள்ளே நியாய தேவதை கொழுந்துவிட்டெரிந்து கொண்டிருந்தாள். தர்ம ஞானம் உருக்குக் கூட்டிலிருந்து விடுபட்டுச் செயல் வாணத்தில் சிறகடித்துப் பரவத் துடித்துக் கொண்டிருந்தது.

இலக்கியச் சந்தேகம் உள்ள கேள்விகள் விரும்பப் படுகின்றன- இவர்களுள் தாராளமாகக் கேள்விகளை அனுப்பலாம். கேள்வி கேட்பதால் பல தகவல்களை வெளிக் கொண்டு வர முடிகிறது. அது பலருக்கு உபயோகமாகவும் அமைகிறது. கேள்விகள் அஞ்சலட்டையில் எழுதி அனுப்புவது விரும்பத் தக்கது.

— ஆசிரியர்

தூண்டில்

மெயின்சு தீவா

● மல்லிகையின் விலை மலிவாக இருக்கிறதே, இந்த விலைக்குக் கொடுப்பது நட்டமில்லையா, உங்களுக்கு?

சரசாலை. க. சிவசங்கரநாதன்

லாப நட்டத்தைப் பார்த்து மல்லிகை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. கூடியவரை இலக்கியத்தை நேசிக்கும் ரவிகர்களுக்குச் சிரமமில்லாமல் இலக்க வேண்டும். வாழ்க்கைச் செலவின் ஏற்றத்தால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள நண்பர்களை நாமும் கஷ்டப்படுத்த விரும்பவில்லை.

● இலங்கையில் இருந்து வெளிவரும் இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் எவை?

துரைமுருகானாதம் மாணுதுரை.

மல்லிகை, சிரித்திரன், சுடர், கதம்பம், சமர், அலை, வாசை, திரித்தகக் கரையிலே...

● நீங்கள் மல்லிகையை ஆரம்பித்த காலகட்டத்தில் தென்னிந்தியச் சஞ்சிகைகளின் தாக்கம் எவ்வாறு இருந்தது?

மன்றாசியூர். சுப்பிரமணியமுதலி

இன்றுபோல்தான் அன்றும் இருந்தது. இந்த நாட்டில் துளிர்விடும் இலக்கியக் குருத்துக்களை முனையிலேயே கருக வைத்து விடும் பேப்பர் ஆதிக்கம் இன்னமும் எம்மை விட்டு நீங்கவில்லை. ஆனால் ஒன்று. இன்றைய தரமான, ரவிகர்களின் ஆதரவு ஈழத்துச் சஞ்சிகைகளுக்குப் பெருகியிருப்பது ஓர் ஆரோக்கியமான அம்சமாகும்.

● பல பழம் பெரும் எழுத்தாளர்களது படைப்புக்கள் மல்லிகையில் வெளிவருவதில்லையே, ஏன்? அவர்களை நீங்கள் அணுகுவதில்லையா?

காரைநகர்.

எஸ். சிவபாலன்

வெறு யாரையும் விட மல்லிகைதான் இப்படியான பழம் பெரும் எழுத்தாளர்களை அணுக எழுதக் கேட்கின்றது. ஆனால் அவர்கள் எழுதுவதில்லை. அவர்கள் ஏனோ பயப்படுகிறார்கள் போல எனக்குத் தோன்றவில்லை. இருந்தாலும் வயற்சியைக் கைவிடாமல் மீண்டும் மீண்டும் அவர்களை அணுகிப் பார்ப்போம்.

● சமீபத்தில் இலங்கை வந்து சென்ற தமிழக எழுத்தாளர்களான ஜெகநாதராஜா கோதண்டம் போன்றவர்கள் நமது இலக்கியப் பிரச்சினைகள் பற்றித் தமிழகத்தில் பிரஸ்தாபிக்கின்றனரா?

சன்னாகம். க. வேலுமயிலு

தமது சக்திக்குட்பட்டவரை இந்த இரு எழுத்தாளர்களும் எழுது பிரச்சினைகள் பற்றிக் கூட்டங்களில் பேசியும் எழுதியும் வருகின்றனர். அது சம்பந்தமான தகவல்களும் எனக்கு அடிக் கடி கிடைத்து வருகின்றன. எந்த மண்ணில் பிறந்தாலும் இலக்கிய இதயம் படைத்தவர்கள் ஆரோக்கியமான இலக்கிய வளர்ச்சிக்காகவே பாடுபடுவார்கள் என்பது திண்ணம்.

● ஈழத்தில் வளர்ந்து வரும் பெண் எழுத்தாளர்களை மல்லிகை அறிமுகம்செய்தால் என்ன? மன்றார்.

ம. சிவசோதி

நல்ல யோசனை. இந்தக் கைங்கரியத்தைப் பொறுமையுடன் செய்து ஒப்பேற்றக்கூடிய நண்பர்கள் யாராவது முன்கையெடுத்து உழைத்தால் அவர்களினது ஒத்துழைப்புடன் இந்த மகிழ்ச்சியான செயலை நடைமுறைப் படுத்த மல்லிகை எப்பொழுதுமே தயாராக உள்ளது.

● யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் இடதுசாரி இயக்கம் எப்ப

டித் தோன்றியது? அதற்கு வழிகோலிய பிரமுகர்கள் யார் யார்?

மாணிப்பாய்.

ஆர். சிவகுரு

1940 களுக்குப் பின் டாக்டர் என். எம். பெரேரா, பிலிப் குணவர்தன தலைமையில் இயங்கிய லங்கா சமஜ்மாஜக் கட்சிகளை யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பிச்சுப்பட்டதுடன் இடதுசாரிக் கருத்துக்கள் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பரவத் தொடங்கின. அதற்குத் தலைமை தாங்கியவர்கள் சிற்றம்பலம், தர்மகுலசிங்கம் ஆகியோராவர். ஜெயம் என அழைக்கப்பட்ட தர்மகுலசிங்கம் அந்தக் காலத்தில் செய்த சேவை அளப்பரியது; இன்னமும் மறக்க முடியாதது. குறிப்பாக சாதிச் சனியனுக்கு எதிராக அவர் போராடிய வரலாறு இன்றைய தமிழ்த் தலைவர்களுக்கு ஒரு பாடமாகும். அடுத்து 1943ல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கிளை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கார்த்திகேசன் இதன் ஆரம்ப கர்த்தா. கந்தையர், எம். ஸி., வைத்தி, பூபால், அய்யர், குலவீரசிங்கம், ஜி. எம். பொன்னுத்துரை, அரியம் போன்றோர்கள்தான் எத்தனையோ சிரமங்களுக்கு மத்தியில் இந்தத் தமிழ் மண்ணில் மார்க்ஸிஸ்ட் கருத்துக்களுக்கு விதை விதைத் தவர்கள். இதில் மகிழ்ச்சியான செய்தி என்னவென்றால் இவர்களில் பலர் இன்னும் உயிரோடு இருக்கின்றனர்.

● நீங்கள் தமிழகத்திற்கு எப்பொழுது போகப் போகிறீர்கள்? இந்தத் தடவை போனதின் பின் ஏராளமான தகவல்களைத் திரட்டி வந்து மல்லிகை மூலம் எமக்குத் தருவீர்களா?

அல்வாய்:

எஸ். தவராசா

கூடிய சீக்கிரம் போக உத்தேசம். சிலர் இலக்கியக் கூட்

டங்களுக்கு அழைத்திருக்கின்றனர். பிரபலமாகத் தாக்கப்படுவதிலும் ஒரு நன்மை உண்டு. எக் கச்சக்கமான விளம்பரம் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அடிக்கடி போவதால் மல்லிகை வேலை தடங்கல்பட்டு விடுவதால் யோசிக்க வேண்டியுள்ளது. இம்முறை சென்று வந்த பின்னர் வியாபாரச் சஞ்சிகைகளில் ராத சகல செய்திகளையும் திரட்டி வந்து வாசகர்களின் பார்வைக்குச் சமர்ப்பிப்பேன்.

● அறப்படிச்ச முஞ்சுறு கழனிப் பாணைக்குள் விழுந்தது போல என்ற பழமொழி சரியா?

கரவெட்டி. ம. சரஸ்வதி
சரியல்ல, திரிக்கப்பட்ட பழமொழி இது. அற வடிச்ச முன் சோறு கழுநீர்ப் பாணைக்குள் விழுந்தது போல..... என்பதே சரியான சொற்றொடர் ஆகும்.

● குறிஞ்சி மலர் தயாரிப்பதற்காக நீங்கள் மலையகம் வரப் போவதாக முன்னர் கேள்விப்பட்டிருந்தேனே, அப்படியானால் எப்பொழுது வரப் போகிறீர்கள்? பதுளை.

அ. மோகனதாஸ்
முன்னர் அப்படி ஒரு யோசனை இருந்தது. ஆனால் பின்னால் அதைப் பற்றித் தீர யோசித்த போது வருவதால் பேச்சுக் கச்சேரிதான் நடக்குமே தவிர, ஆக்கபூர்வமான செயல்கள் நடைபெறுது எனத் தீர்மானித்தேன். மலர் முடிந்த பின்னர் வருவதால் பலரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு அப்பொழுது கிடைக்கலாம் என்பது எனது எண்ணம்.

● சிலரைச் சிலர் வேண்டுமென்றே புண்படுத்துகின்றனரே அதைப் பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

உடுவில். கா. ராசநாயகம்

இது கூட ஒரு மனநோயே. இப்படியானவர்களை ஒதுக்கி வாழப் பழகுவதே இந்த நோயின் தாக்குதல்களில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்ளச் சுலபமான வழியாகும்.

● காதலைப் பற்றி உங்களது கருத்தென்ன?

பரந்தன். எஸ். மோகன்

அது இளமையில் ஏற்படும் மயக்கம். சிலருக்கு அது விபத்து! வேறு சிலருக்கோ அது ஒரு தமாஷ்.

● உங்களது வாழ்க்கையில் எந்த விதச் சந்தர்ப்பத்திலாதது கண்ணீர் விட்டதுண்டா?

வவுனியா. துன. கோபாலன்
வரட்டுத்தனமான வீம்பு பேசுவதில் அர்த்தமில்லை. அந்த அந்தச் சந்தர்ப்பங்களில் எப்படி ஒரு மனிதன் நடந்து கொள்வானோ அப்படி நான் நடந்து கொண்டிருக்கின்றேன். கண்ணீர் வடிக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் மனிதனது வாழ்க்கையில் ஒன்றோ இரண்டோ ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும். அப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் எனக்குக் கண்ணீர் வந்திருக்கலாம். - அது சரி எனக்குக் கண்ணீர் வந்ததும் வராததுமா இப்பொழுது பெரிய பிரச்சினை?

● மல்லிகைக்கு மெஷின் வாங்குவதான திட்டம் எந்தளவில் நிற்கிறது?

கிரிமலை. அ. மரியதாஸ்
முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். முயற்சி உடையார் இகழ்ச்சி அடையார் என்பது முதுமொழி.

● தம்மைப் புரட்சிகரமான மார்க்ஸிஸ்டுகள் எனக் கூறிக் கொள்ளும் சிலர் அடிப்படையில் சோவியத் எதிர்ப்பாளர்களாகக் கருத்துக்களை உதிர்க்கின்றனரே.

இது பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்? உரும்பராய். ம. தவயோகம்

உலக வரலாற்றிலேயே மாபெரும் தொழிலாளர் புரட்சியை நடத்தி ஒரு சோஷலிஸ அரசாங்கத்தை இந்த மண்ணில் முதன் முதலில் உருவாக்கித் தந்தது சோவியத் யூனியன்தான். அதன் இன்றைய சகல மட்ட வளர்ச்சிகளும் சோஷலிஸ கட்டத்தைத் தாண்டிய கம்யூனிஸ கட்ட வளர்ச்சிகளேதான். மார்க்ஸிஸம் பேசும் எவரும் சோவியத் யூனியனை அவதூறு செய்து உண்மையான மார்க்ஸிஸ்டுகளாக நடைமுறையில் இயங்க முடியாது. அப்படி இயங்குபவர்கள் காலக் கிரமத்தில் சர்வதேச பிற்போக்குக் கூட்டத்தினருடன் ஒன்று கலந்து விடுவார்கள். இது அனுபவம் காட்டும் உண்மை. சமீபத்தைய உதாரணம் தேவையானால் இன்றைய சீனாவை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் மிக மிக நெருங்கிய கூட்டாளி இன்றைய சீனத் தலைமை. இது சோவியத் எதிர்ப்பின் எதிர்ப்பின் எதிர்ப்பின் செயலாகும்.

● உங்கள் மனதைச் சமீபத்தில் தொட்ட இலக்கியச் செய்தி ஏதாவது உண்டா? பன்னாலை. எஸ். கனகசபை

ஒரு அமெரிக்க இளம் எழுத்தாளன் எத்தனையோ சிரமங்களுக்கு மத்தியில் ஒரு நாவலை எழுதி வெளியிடத் தன்னாலியன்ற சகல முயற்சிகளையும் செய்தான். எந்தப் பிரகராலயமும் அவனது நாவலை வெளியிட முன்வரவில்லை. காரணம் அவன் பிரபல எழுத்தாளன்ல்ல. முடிவில் மனமுடைந்த அந்த எழுத்தாளன் தற்கொலை செய்து கொண்டு விட்டான். அவனது முடிவை ஒரு சவாலாக ஏற்றுக் கொண்ட

அவனது தாயார், அந்த நாவலை நூலுருக் கொடுத்து விடவேண்டுமென்ற பேரார்வத்துடன் உழைத்தாள். அந்த அயராத உழைப்பும் வெற்றி பெறவில்லை. முடிவில் ஓர் எழுத்தாளன் அந்த நாவலைப் படித்தப் பார்த்துவிட்டுத் தனது செவ்விலேயே புத்தகமாக வெளியிட்டான். அந்த நாவல் சென்ற ஆண்டு அமெரிக்காவின் சிறந்த இலக்கியத்துக்கான 'புலிட்சர்' பரிசைப் பெற்றுக் கொண்டதனால் மிகவும் பாராட்டைப் பெற்றுப் பிரபலமாகியது.

● 'பாரதி நூற்றாண்டை நோக்கி.....' என்ற இயக்கத்தை மல்லிகையில் நடத்துகிறீர்களே, 1982 பாரதி ஆண்டில் என்ன செய்ய உத்தேசம்?

மாத்தகல். ராஜ். பரமநாதன்

பாரதி மல்லிகைக்கு மாத்திரம் சொந்தமானவனல்ல. அவன் மனுக்குலத்தின் சொத்து. பாரதி நூற்றாண்டில் நாம் அனைவரும்—இன, மத, கட்சி அரசியலை மறந்து—ஒன்றுபட்டு அவனுக்குத் தகுந்த கௌரவத்தை வழங்க முன்வர வேண்டும். கௌரவம் எனச் சொல்லும் போது கும்பிடும் மனப்பான்மையை இங்கு குறிப்பிடவில்லை. தகுந்த ஆய்வுகள், புதிய புதிய கருத்துக்களை நோக்கி நாம் பாரதி வெளிச்சத்தில் நடைபோட வேண்டும். சகல பாரதி அன்பர்களும் இதைக் கவனத்தில் வைப்பார்கள் என்றே நம்புகின்றேன்.

● லா. ச. ராவின் படைப்புக்களைப் படிக்கும்போது உங்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களைக் கொஞ்சம் விவரியுங்களேன். முதன் முதலாக அவர்களைப் படித்தபோது எப்படி இருந்தது?

நல்லூர். நடத்தியபாலன்

அவருடைய சிறுகதைகள் அடங்கிய தொகுதியான 'ஜனனி' தான் நான் முதன் முதலில் படித்த அவருடைய கதைகள். பச்சைக் கனவு என்றொரு தொகுதி, அத்துடன் அவரது நாவல்களையும் படித்திருக்கிறேன். ஜனனியில் பல கதைகள் அற்புதமானவை. சொற்களை மந்திரமாக்கிச் சொல்லும் தமிழ் நடை அவரது நடை. சொற்களை மிக நுட்பமாகக் கையாளுவதில் அவர் வல்லவர். அவரை இரண்டு தடவைகள் தமிழகத்தில் நேரில் சந்தித்து உரையாடும் வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. பழுவதற்கும் சம்பாஷிப்பதற்கும் அவரது எழுத்தைப் போலவே மிக இனிமையானவர், மென்மையான உணர்வு கொண்டவர். அவரது எழுத்தில் மயங்கி ரணித்திருக்கிறேன். ஆனால் அவரது நனவோடை உத்தி முறைகளைப் படிக்கும் போது எனக்குச் சில சமயங்களில் சலிப்பையே தருகின்றது.

● தமிழகத்தில் மல்லிகையின் செல்வாக்குப் பெருகி இருக்கின்றதா?

புத்தளம். தோ. ஜெயசேலம்

நான் எதிர்பார்க்காத மாவட்டங்களில் இருந்தெல்லாம் கடிதங்கள் வருகின்றன. எனக்கு பெயரைப் போட்டு மல்லிகையாழிப்பாணம் என முகவரியிட்ட கடிதங்கள் கூட வந்து சேர்ந்து விடுகின்றன. சென்ற வாரம் பங்களூரில் இருந்து ஒருவர் ஏஜன்ஸி கேட்டுக் கடிதம் எழுதியிருந்தார். அவர் மல்லிகை கொழும்பு ஸ்ரீலங்கா என்றே முகவரியிட்டிருந்தார். அக் கடிதம் கூட வந்து சேர்ந்துவிட்டது. இதில் சிரமம் என்னவென்றால் ஒரு மல்லிகை கப்பல் தபாவில் அனுப்ப தபாந்தலை 2-50 ஓட்ட வேண்டும். கடிதம் போட 3-50 செலவ

ழிக்க வேண்டும். தமிழகத்திலுள்ள சகல இலக்கிய நெஞ்சங்களுடனும் நேரடித் தொடர்பு கொள்ள எனக்குக் கொள்ளை ஆசைதான். எனது பொருளாதார நிலை அதற்கு இடந்தர மாட்டாது. இருந்தாலும் பலர் மூலம் மல்லிகைகளை அனுப்பி வருகிறேன்.

● உங்களுடைய சென்ற மார்ச் மாதத் தலையங்கம் ரொம்பவும் தரமாக இருந்தது. பிரச்சினைகளை ஒழிவு மறைவில்லாமல் நெஞ்சுரத்துடன் அதில் சுட்டிக் காட்டியிருந்தீர்கள். நீங்கள் ஒரு பத்திரிகையாளனாக — ஜெர்னலிஸ்டாக — வளர்ந்து வருகிறீர்கள் என்பதை அந்தத் தலையங்கம் ஆலாம்பரமாக எனக்குச் செய்தி சொல்லியது. பத்திரிகையாளனாகப் பரிணமிப்பதற்கு எங்கே பயின்றீர்கள்?

கொழும்பு - 6. ஜி. பிரகாசம்

என் பரம்பரைக்கே பத்திரிகை அனுபவம் முன்பின் கிடையாது. ஏதோ தற்செயலாகத் தான் இந்தத் துறையில் என் னால் நுழைய முடிந்தது. ஆற்றலும், சிந்திக்கும் திறனும், நெஞ்சுத் துணிச்சலும், அசையாத நம்பிக்கையுமுள்ள யாருமே எந்தத் துறைகளிலும் வெற்றி பெற்றுவிடலாம்?

● கல்பனா மூன்று மாதங்களாகக் கிடைக்கவில்லை. நான் கல்பனாவின் தொடர் வாசகன். என்ன செய்யலாம் அதைத் தொடர்ந்து பெறுவதற்கு

வசாவிழான். ஆர். நடராசா

நான் கூடக் கடந்த மூன்று மாதங்களாகக் கல்பனா படிக்கவில்லை. சந்தா செலுத்துவது தான் இதற்கான ஒரே வழி.

சிற்பி மெடிக்கல்ஸ்

487, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்

தொலைபேசி- 8191

உங்களுக்குத் தேவையான :

★ மருந்துவகைகள் ★ சாய்ப்புச் சாமான்கள்

★ சகல வகை பாலுணவுகள்

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் எம்மிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

★ Mulla & Phipps (Ceylon) Ltd.,

ஸ்தாபனத்தாரின் இறக்குமதிப் பொருட்களான, கோடைகாலத்திற்கான பேஷாக்கு குளிர்பானம் ராங் (Tang) பீபென்களுக்கான கோடெக்ஸ் (Kotex)

★ Pfizer

ஸ்தாபனத்தாரின் பேஷாக்கு மருந்து வகைகள்— புரொட்டினெக்ஸ் (Protinex) டியூரோல் (Duro) மற்றும் ஏசிய மொருட்களின் வடமாகாண ஏகபிரதிநிதிகளும்.

★ Ceylon Cold Stores

ஸ்தாபனத்தாரின் சகல பொருட்களுக்கும்

★ Nestle's

ஸ்தாபனத்தாரின் சகல பாலுணவுகளுக்கும்

★ இலங்கை மருந்துக் கூட்டுத்தாபனத்தின் (State Pharmacentional Corporation of Sri-Lanka) வவுனியா ஏஜன்சி பொருட்களுக்கும் அங்கீகாரம் பெற்ற வியாபாரிகள்.

Mallikai

APRIL 1981

REGISTERED AS A NEWSPAPER IN THE CENSA

சென்னை

Dealers in
**WALL PANELLING
CHIPBOARD &
TIMBER**

With Best Compliments of

1981

Pl. So. Sevugan Chettiar

Phone: 24629

**140, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12**